

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

29/1/1941: Θάνατος Ιωάννη Μεταξά 29/1/1970: Δίκη «Λαϊκής Πλάτης» (Θεσσαλονίκη), εννιά καταδίκες 29/1/1972: Βόμβες σε Κολωνάκι και Ακαδημίας 29/1/1973: Δίκη γηγεσίας ΚΚΕ, οχτώ καταδίκες 29/1/1976: Βόμβες σε έκθεση-κατάστημα «Πίτσος» (ΕΛΑ) 29/1/1977: Ακροδεξιοί κακοποιούν τον Νίκο Κακαουνάκη 29/1/1978: Ανακάλυψη ταύντας Πάρνηθας 29/1/1979: Διώρη διοκητή Σχολής Χωροφυλακής (Βουδικλάρης) για πώληση όπλων σε ακροδεξιούς 30/1/1956: Βομβιστική επίθεση στο σπίτι του Martin Luther King 30/1/1979: Πέντε βόμβες καταστρέφουν ισάριθμα λεωφορεία στις τρεις γέφυρες (ΕΛΑ) 30/1/1980: Βόμβα στο νέο δικαστικό μέγαρο (Θεσσαλονίκη) 31/1: ΗΠΑ: Ημέρα ελληνικών γραμμάτων 31/1/1606: Εκτέλεση Γκάι Φόδε 31/1/1915: Γερμανοί χρησιμοποιούν δηλητηρώδη αέρια κατά των Ρώσων (α' παγκόσμιος πόλεμος) 31/1/1944: Εκτέλεση τενίγντα κομμουνιστών ως αντίποινα για τη δολοφονία του υφυπουργού Έργασίας Καλύβα 31/1/1949: Συνέρχεται στο βουνό η 5η ολομελεία του ΚΚΕ με επικεφαλής τον Νίκο Ζαχαριάδη 31/1/1979: Εκτέλεση Πέτρου Μπάμπατζη («Ιούνιος 1978») 31/1/1980: Βόμβα στο ξενοδοχείο «President» 1/2: Ημέρα Ανταρκτικής 1/2/1898: Δολοφονική απόπειρα κατά του Γεωργίου Α' (Πότρα) 1/2/1978: Δολοφονία Αμπντί Ιπεκτού 1/2/1985: Εκτέλεση του προέδρου ένωσης ερευνών και εξοπλισμών Ερνετ Τσιμέρμαν (RAF) 2/2: Ημέρα υγροβιότοπων 2/2/1943: Εκτέλεση Γεώργιου Ιβάνωφ 2/2/1945: Αρχή δίκης εννιά μελών της ΟΠΑΔΑ 2/2/1947: Ανάρτηση φωτεινής επιγραφής στην Ακρόπολη με σύνθημα «Να φύγουν οι Αγγλοί» 2/2/1957: Διαγραφή του Νίκου Ζαχαριάδη από την 7η Ολομελεία του ΚΚΕ 2/2/2003: Εισαγγελική διώρη κατά Αγγελέου Κανά, Κώστα Αγαπίου και Ειρήνης Αθανασάκη για συμμετοχή στον ΕΛΑ 3/2/1930: Ιδρυση ΚΚ Βιεννάμ 3/2/1969: Αντιδικτατορικές εκδηλώσεις, επεισόδια, υπλήψεις στη Νομική, στο τελευταίο μάθημα του Γ.Α. Μαγκάκη 3/2/1973: 6 νεκροί και 17 τραυματίες σε συμπλοκή IRA-αστυνομικών 3/2/1990: Απολλοτρίωση δύο μποζούκας από το πολεμικό μουσείο Αθηνών (17Ν) 3/2/1994: Βόμβα στο Ινστιτούτο Γκαίτε (ΕΛΑ) 3/2/1998: Βόμβες σε δύο McDonald's (17Ν) 4/2: Ημέρα κατά ναρκών, Αγκόλα: Ημέρα εξέγερσης, Σρι Λάνκα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1948) 4/2/1905: Ο Ιβάν Καλιάεφ διαμελίζει με βόμβα τον Μεγάλο Δούκα Σεργκέι (η έκρηξη ακούστηκε σε όλη τη Μόσχα) 4/2/1945: Αρχή διάσκεψης Γιάλτας 4/2/1974: 11 νεκροί βρετανοί στρατιώτες από βόμβα σε λεωφορείο (IRA) 4/2/1977: Βόμβα ακροδεξιών σε βιβλιοπωλείο με βιβλία, δίσκους και ειδη λαϊκής τέχνης από τη Βουλγαρία 4/2/1987: Χτύπημα κατά νευροχειρουργού Ζαχαρία Καψαλάκη με τρεις σφαίρες στα πόδια (17Ν).

● Από πού είσαι; Μετανάστης ●●● Αυτός ο διάλογος γίνεται κάθε μέρα ανάμεσα σε εκπροσώπους ΜΜΕ και απεργούς πείνας ●●● Με κοινή τους απόφαση, αρνούνται να δηλώσουν την εδνικότητά τους ●●● Δίνουν μια απάντηση ταξική, που ξεπερνά τα εδνικά σύνορα ●●● Και γι' αυτό αξίζουν χίλιες φορές την αλληλεγγύη μας ●●● Και για τα λογότυπα έφτιαξε ο Σαμαράς για τη δική του ΝΔ ●●● Σαν διαφήμιση παγωτού ●●● Μια χαρά θα ταιριάζει στα καλοκαιρινά κιόσκια ●●● Με το χειμώνα θα 'χουν κάποια δυσκολία ●●● Μεγάλη πλάκα, πάντως, είχε η προσπάθεια του Σαμαρά να επιχειρηματολογήσει υπέρ της αλλαγής της δάδας με το παγωτό ●●● Πανικός στους επικοινωνιολόγους του Μαξίμου, μετά το τηλεοπτικό κάζο της Νταλάρα, που σε κατάσταση υστερίας απαντούσε «πού δέλετε να ξέρω», σε ερώτηση για δέματα της αρμοδιότητάς της ●●● Οι συμβουλές προς υπουργούς και υφυπουργούς είναι να πηγαίνουν διαβασμένοι ●●● Μήπως να τους κάνατε και

κάνα φροντιστήριο, γιατί μόνοι τους δεν τα πολυκαταφέρουν; ●●● Εδώ κοτζάμ Παπακωνσταντίνου ανακοίνωσε, με το γνωστό ύφος «ό, τι σας λέω εγώ», στο Ρότερντερ ότι επίκειται τελική λύση από την ΕΕ για την κρίση χρέους της ευρωζώνης ●●● Και επειδή λύση ούτε επίκειτο ούτε προέκυψε, το αποτέλεσμα ήταν να εκτιναχθούν τα σπρεντ στα ύψη ●●● Αυτός, όμως, έχει γερές πλάτες στο μινιακό σύστημα και η γκάφα του κρύφτηκε ●●● Οπως και όλες οι προηγούμενες ●●● Οπως για παράδειγμα η προαναγγελία παραίτησης, αν χρειαζόταν να παρδούν

νέα μέτρα ●●● Τελικά δεν παραιτήθηκε ο Δημητράς ●●● Απλώς έφτιαξε κι αυτός μια «κίνηση πολιτών», παρέα με τον Οικονόμου ●●● Μια ακόμα «κίνηση πολιτών» χωρίς πολίτες ●●● Από συνέπεια σκίζει, πάντως, ο Γιαννάκης ●●● Το Μεγαλοπόλειο θα λέει τίποτα ούτε για την Κερατέα ούτε για το κίνημα κατά των διοδίων; ●●● Γιατί το έχει απαγορέψει ο κύριος Γιώργος (Μπόρμπολας) ●●● Ο οποίος είναι και κατασκευαστής αυτοκινητοδρόμων και διαχειριστής σκουπιδιών ●●● Κι επειδή το προβοκάρισμα των ανδρών που αντιδρούν δεν είναι εύκολο, είναι ειλικρινής ●●●

◆ Σχέδιο για τη διαγραφή μέρους των χρεών της Ελλάδας και της Ιρλανδίας (δηλαδή καραμπινάρη «αναδιάρθρωση») συζητήθηκε στο Eurogroup, σύμφωνα με τους Financial Times Deutschland. Ο Παπακωνσταντίνου, χωρίς να κάνει καμιά κατηγορηματική διάψευση της εφημερίδας, που έχει στενούς δεσμούς με το γερμανικό χρηματιστικό κεφάλαιο, επανέλαβε κάμποσες φορές τη γνωστή καραμέλα, ότι η Ελλάδα δε συζήτηται «αναδιάρθρωση» του χρέους της. Οπως διδάσκει το παρελθόν, στο τέλος πάντοτε διαφεύδονται οι διαφεύσεις του Παπακωνσταντίνου.

◆ Ως γεγονός αρκετά υψηλών πιθανοτήτων χαρακτηρίζει την «αναδιάρθρωση» του ελληνικού χρέους και η Goldman Sachs. «Έκτος και είναι έχουμε μια δραματική αλλαγή στη δομή των επιποκίων, ειδικά για μια χώρα σαν την Ελλάδα, νομίζω ότι κάποιας μορφής αναδιάρθρωση είναι ένα γεγονός σχετικά υψηλών πιθανοτήτων», είπε στην τηλεόραση του Bloomberg

omberg ο Andrew Wilson, επικεφαλής ομολόγων του αμερικανικού χρηματιστικού οίκου. ◆ Από την άλλη, το γερμανικό οικονομικό ίνστιτούτο IWH, που είναι ένας από τους οικονομικούς συμβούλους της Μέρκελ, εκτιμά ότι η Ελλάδα θα μπορέσει να ανακτήσει την εμπιστοσύνη των «αγορών» μόνο αν υποθηκεύει περιουσιακά στοιχεία του δημοσίου, ως αντάλλαγμα για τα δάνεια που παίρνει στο πλαίσιο του πακέτου «διάσωσης!»! «Εάν ο γερμανός φορολογούμενος θα πρέπει να πληρώσει, πρέπει να υπάρχει ένα τίμημα και για τον Ελληνα φορολογούμενο. Και με δεδομένο ότι ο Ελληνογερμανικός φορολογούμενος δεν μπορεί αυτή τη στιγμή να πληρώσει, πρέπει να διασφαλίσουμε τα δάνεια με τέτοιο τρόπο ώστε να πιστεύουμε ότι θα πάρουμε τα χρήματά μας πίσω. Τα δημόσια περιουσιακά στοιχεία είναι

αναστρέψει το έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών έως το 2014», δήλωσε στο Reuters ο πρόεδρος του ίνστιτού του Ulrich Blum, ο οποίος εξήγησε τη σκέψη του με τον κυνισμό που αρμόζει σ' έναν τεχνοκράτη του χρηματιστικού κεφαλαίου: «Εάν ο γερμανός φορολογούμενος φαρολογούμενος θα πρέπει να πληρώσει, πρέπει να υπάρχει ένα τίμημα και για τον Ελληνα φορολογούμενο. Και με δεδομένο ότι ο Ελληνογερμανικός φορολογούμενος δεν μπορεί αυτή τη στιγμή να πληρώσει, πρέπει να διασφαλίσουμε τα δάνεια με τέτοιο τρόπο ώστε να πιστεύουμε ότι θα πάρουμε τα χρήματά μας πίσω. Τα δημόσια περιουσιακά στοιχεία είναι

μία απόλυτα σταθερή διασφάλιση. Τα νησιά πάντα θα αξίζουν περισσότερα από τα χρέη, επομένως, δεν χρειάζεται να τα πουλήσει κανείς! ◆ Με αληθινή ή προσποιητή έκπληξη αναφέρονται πλούτοι στο θέμα της εξαπάτησης των αγροτών με τα φωτοβολταϊκά. Υποκρίτες είναι σίγουρα οι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, που ήξεραν πολύ καλά πως γινόταν

εξαπάτηση των αγροτών. Οι υπόλοιποι διεκδικούν και πάλι πιστοποιητικό πνευματικής απορίας ή οκνηρίας. Δεν χρειάζοταν μαντικές ικανότητες για να καταλάβεις τι θα γινόταν. Αρκεί να έριχνες μια ματιά στο σχετικό καθεστώς, όπως κάναμε εμείς.

◆ 280 λέξεις. Τόσες μόνο, θαμμένες σε μια εσωτερική σελίδα, βρήκε να αφιερώσει ο «Ριζοσπάστης» στο προεκπομπή της ΠΑΣΚΕ στη γενική συνέλευση των οδηγών της ΕΘΕΛ. Τόσο ενδιαφέρον είχαν για την έκβαση της συνέλευσης που ο εκπρόσωπός τους φρόντισε να λείπει. Είναι τόσο το ενδιαφέρον τους γι' αυτή την υπόθεση, που την έχουν θάψει τελείως και ασχολούνται μόνο με την 24ωρη «ντουφεκιά» της 10ης Φλεβάρη.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

(Χρειάζεται) μια ενεργητικά φιλετηρική εξωτερική πολιτική, απαλλαγμένη από τον Ατλαντισμό, διεκδικητή εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ικανή να οικοδομεί περιφερειακές συνεργασίες.

Αλέξης Τσίπρας

Πώς να μην συνδέσεις με την απιμορφωσία τα ξεσπάσματα κάθε λογής του κοινού; Παραβιάσεις των διοικών, των καπνιστών κατά παραγορές, χειροδικές επί δικαιούς και αδίκους, διαπομπές και λοιδορίες πολιτι-

οικονομικής ελίτ, και άνθρωποι οι οποίοι είναι υπεράνω πάστος υποψήφιας.</

■ Σκάνδαλο Siemens - ελληνικού κράτους

Κουκούλωσαν τα παλιά και... πάνε γι' άλλα

Και ξαφνικά, ενάμιση χρόνο μετά την άνοδό της στην εξουσία, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θυμήθηκε να στελει επιστολή στην Siemens, με την οποία, αφού πρώτα της αναγνωρίσει την «προσπάθεια εξυγίανσης που έκανε», θέτει με όσο πιο κομψό τρόπο γίνεται το ερώτημα «αν θα μπορούσε να βοηθήσει στην αποκάλυψη της αλήθειας», γεγονός που, αν συμβεί, «θα εκτιμηθεί δεδοντως!»

Την επιστολή υπογράφει ο «πολύς» Χάρης Παππούκης που, αν και καθηγητής της Νομικής, δεν αποφεύγει το... μεγαλοπρεπέστατο «των ζημιώθεντων εταιριών! Ομως, το χοντρό συντακτικό λάθος του παρακομψένου του Παπανδρέου είναι το τελευταίο που ενδιαφέρει. Η απύθμενη υποκρισία και η ελεύηνη προσπάθεια εμπαιγμού του ελληνικού λαού είναι που μετράνε. Θυμήθηκαν τώρα, τη μέρα που εξέδωσαν τα πορίσματα-κοροϊδία για το σκάνδαλο Siemens, που προκάλεσαν αγανάκτηση στον ελληνικό λαό, να κηρύξουν χαρτοπόλεμο κατά του γερμανικού μονοπάλιου, μόνο και μόνο για λόγους προπαγάνδας.

Ο Παππούκης «απειλεί» τη Siemens με πρόστιμα εκ μέρους της Ελλάδας, η οποία θα διεκδικήσει «την ανόρθωση της δικής της όμεσης ζημιάς» και υπενθυμίζει ότι το ίδιο «αναμένεται να πράξουν και οι διοικήσεις των ζημιώθεντων εταιριών». Παρατηρεί, δε, ότι η επιβολή των προστίμων θα αποφασίστει «αποκλειστικά από τα αρμόδια πολιτειακά όργανα». Κι επειδή δύο έρουν ότι η Siemens δεν πρόκειται να πληρώσει ούτε ένα ευρώ πρόστιμο, ο Πεταλωτής ανέλαβε να διευκρινίσει ότι «στο πλαίσιο του υφιστάμενου Συντάγματος εξαντλήσαμε όλα τα περιθώρια! Ο νόνον νοείτω...»

Ο Παππούκης έδωσε το σύνθημα, για ν' ακολουθήσει ο Καρατζαφέρης με επιστολή προς τον Μπαρόζο, του οποίου ζήτησε τη συνδρομή (!) και οι Κουβέλης και Παπαδημούλης, που με δηλώσεις τους ζήτησαν να κατατεθούν ογκώσεις. Τη σεμνή τελετή έκλεισε ο Παπανδρέου, που ανήγγειλε τη δημιουργία διυπουργικής επιτροπής, υπό την προεδρία του Παππούκη, για να διεκδικήσει αποζημιώσεις από τη Siemens! Κατόπιν εορτής...

Ο Παπανδρέου κάλεσε τους αρμόδιους υπουργούς «να κινήσουν τις νόμιμες διαδικασίες επιβολής προστίμων, από την πλευρά τους για θέματα παραβίασης των αρχών διαφάνειας, να ζητήσουν έρευνα από την Επιτροπή Ανταγωνισμού για θέματα παραβίασης του υγιούς ανταγωνισμού και να διερευνήσουν τη δυνατό-

τητα, μέσω του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, έγερσης οιγκής αποζημιώσεως για ηθική βλάβη του Ελληνικού Δημοσίου». Φυσικά, δεν πρόκειται να γίνει τίποτα. Ξέρετε γιατί; Οχι μόνο γιατί δεν υπάρχει πολιτική βούληση, αλλά και γιατί, ακόμα και αν υπήρχε πολιτική βούληση, η Γερμανία θα τους έκοβε τον κώλο. Η αστική κυβέρνηση της ψωροκώσταινας ούτε που διανοείται να τα βάλει με το γερμανικό κράτος. Γιατί η Siemens βρίσκεται υπό την προστασία του γερμανικού ιμπεριαλιστικού κράτους, για το οποίο η υπόθεση των λεγόμενων «μαύρων ταμείων» έχει κλείσει, όπως απέδειξε και με τους εξευτελιστικούς για το ελληνικό πολιτικό σύστημα χειρισμούς στην υπόθεση Χριστοφοράκου.

Όλα όσα είπαν ο Παπανδρέου και οι υπουργοί του είναι το τυράκι για να ξαναρχίσει το αλισβερίσι του ελληνικού κράτους με τη Siemens. Το είπε ευθέως ο Παπανδρέου: «Με την αλλαγή σελίδας, με τις κινήσεις μας και με τη νέα διοίκηση στη SIEMENS, ως αποτέλεσμα, προκύπτει επίσης η δυνατότητα μιας υγιούς σχέσης με αυτή την εταιρία». Σε τι συνίσταται η υγιής σχέση; Θα γίνει «επανέλεγχος» «για όσους διαγωνισμούς έχει κερδίσει η γερμανική εταιρία» και «θα υπογραφεί το λεγόμενο σύμφωνο αικεραίοτητας! Καταλάβατε, ασφαλώς, δεν χρειάζεται να εξηγήσουμε κάτι παραπέρα...»

Για τα πορίσματα των κομματικών ομάδων στην εξεταστική επιτροπή της Βουλής δεν έχουμε να πούμε πολλά πράγματα. Μπορεί να τα μαγείρευαν μέρες και νύχτες μέχρι να τα δώσουν στη δημοσιότητα, όμως την εξερτίλα δεν την απέφυγαν. Γιατί εκείνο που έγινε φανερό με τη μία είναι πως άφησαν έξω από κάθε έλεγχο τα κομματικά ταμεία. Χίλιες σελίδες είναι το πόρισμα, αλλά το συγκεκριμένο σημείο καταλαμβάνει μόλις τρεις! Δηλώνεται σαφώς, μάλιστα, ότι η εξεταστική επιτροπή «δεν έχει κατά νόμο την αρμοδιότητα για τον έλεγχο της χρηματοδότησης των πολιτικών κομμάτων και συνεπώς δεν νομιμοποιείται να προβεί σε διερεύνηση των οικονομικών και έλεγχο των ταμείων τους». Τρομερό επιχείρημα! Αποδειγμένα στη Γερμανία έχει επιωθεί ότι η Siemens λάδωνε με το 2% του Τζίρου της τα κόμματα εξουσίας, αλλά η εξεταστική έκρινε ότι δεν έπρεπε να το διερευνήσει, λόγω... αναρμοδιότητας. Και γιατί δεν έθετε το θέμα από την αρχή, γιατί δεν ζητούσε από τα κόμματα να συμφωνήσουν στον έλεγχο των ταμείων τους; Οχι πως θα «βγαινεί τίποτα και πάλι (οι μίζες κρύ-

βοντα, μέσω της γερμανικής Δικαιοσύνης με τη γερμανική αποφασίστηκαν να προκύψει στην Ελλάδα; Τίποτα που να θίγει τη Siemens. Και τίποτα που να θίγει το πολιτικό σύστημα, το οποίο αυτοπροστατεύεται με συνταγματικές ρυθμίσεις. Σ' αυτό το συμπέρασμα είναι που κυρίως πρέπει να σταθούμε.

Γαλλογερμανικό διευθυντήριο

Εντελώς στα ψηλά, για ευνόητους λόγους, Επέρασε στα ελληνικά ΜΜΕ η ειδηση για τη λειτουργία ενός άτυπου διευθυντήριου στο εσωτερικό του Eurogroup. Πρόκειται για τις 6 χώρες με πιστοληπτική οξιολόγηση «ΑΑΑ», που συγκρότησαν ομάδα και για πρώτη φορά στην ιστορία της ΕΕ λειτούργησαν ως ομάδα στο τελευταίο Συμβούλιο των υπουργών Οικονομικών.

Οι υπουργοί Οικονομικών της Γερμανίας, της Γαλλίας, της Ολλανδίας, της Αυστρίας, της Φιλλανδίας και του Λουξεμβούργου συναντήθηκαν πριν τη σύσκεψη του Eurogroup, κατέληξαν σε συμφωνία και αυτή τη συμφωνία την κατέβασαν ως μπλοκ και φυσικά την επέβαλαν στο Eurogroup. Τι επέβαλαν; Την αναβολή στη λήψη οποιασδήποτε απόφασης για τον ευρωπαϊκό μηχανισμό «στήριξης» και για επιμέρους θέματα, όπως η επιμήκυνση του ελληνικού χρέους, για το Μάρτη.

Περισσότερα στοιχεία δε δόθηκαν στη δημοσιότητα, καθώς οι εκπρόσωποι των «6» τήρησαν την ομερτά που συμφώνησαν στην κλειστή τους σύσκεψη. Οσο για τις κοινοτικές αρχές, φρόντισαν να υποβαθμίσουν εντελώς το θέμα. Επίσημα, δε, δεν έκαναν την παραμικρή αναφορά σ' αυτή την παρασύνοδο.

Δεν διαφεύγει, ασφαλώς, της προσοχής σας πως μεταξύ των χωρών του άτυπου αυτού G6 είναι και το Λουξεμβούργο, από το οποίο προέρχεται ο Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ, ο υποτιθέμενος μεγάλος εχθρός της Μέρκελ και μέγις φιλέλληνας, σύμφωνα με την προπογάνδα των ελληνικών αστικών ΜΜΕ. Το Λουξεμβούργο πήρε από το γαλλογερμανικό άξονα τις εγγυήσεις που ήθελε και προσχώρησε στην υπό την ηγεμονία του γαλλογερμανικού άξονα συμμαχία. Ούτε είναι τυχαίο που την επομένη κιόλας της πρώτης εμφάνισης αυτού του G6 φούντωσαν ξανά τα σενάρια περί «αναδιάρθρωσης» του χρέους χωρών όπως η Ελλάδα, η Ιρλανδία και η Πορτογαλία. Οταν η απόφαση για την ενίσχυση του ευρωπαϊκού μηχανισμού «στήριξης» αναβάλλεται για δυο τουλάχιστον μήνες, οι «κερδοσκόποι» παίρνουν το μήνυμα κι αρχίζουν το παχινδι.

Δεν ήταν μόνο ο «κερδοσκόποι» και τα γνωστά έντυπα που υπηρετούν το χρηματιστικό παιχνίδι. Σε τρεις γερμανικές εφημερίδες μίλησε ο νέος οικονομικός σύμβουλος της Μέρκελ, Λαρς Φελντ, και σε όλες μίλησε περί «αναδιάρθρωσης», ονοματίζοντας μάλιστα την Ελλάδα. Το σκεπτικό του ήταν έξαιρετικά απλό: η Ελλάδα δεν προτείνει να τα καταφέρει μόνη της, επομένως θα χρειαστεί κάποιου ειδούς «αναδιάρθρωση» του χρέους της, και γ' αυτό η Γερμανία πρέπει να σταθίσει προσεκτικά τους κινδύνους, καθώς μπορεί να τεθεί σε κίνδυνο η δική της δημοσιονομική σταθερότητα.

Ολα τούτα σημαίνουν ένα πράγμα. Οτι στον ελληνικό λαό θα επιβληθεί, ίσως και πολύ σύντομα, μια μακρόχρονη σκληρή λιτότητα, μέσω ενός Μνημόνιου διάρκειας.

Το σενάριο που κυλοφορεί έντονα τελευταία είναι να περάσουν τάχιστα η Ελλάδα και η Ιρλανδία από τον προσωρινό μηχανισμό «διάσωσης» στο νέο, μόνιμο Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας (EFSF) και επομένως αυτός ο μηχανισμός ν' αρχίσει να λειτουργεί πριν το 2013, συνδέομενος προφανώς με το γερμανικό σχέδιο της λεγόμενης «ελεγχόμενης χρεοκοπίας», που δεν είναι παρά ένας μηχανισμός μοντέρνας αποκοποίησης ολόκληρων χωρών.

Χοντρό στραπάτσο της αμερικάνικης πολιτικής στο Λίβανο

Οπως άλλα διεθνή δικαιοσύνη, το ειδικό δικαστήριο του ΟΗΕ για τον Λίβανο είναι στην καλύτερη περίπτωση ένα αργό και αδύναμο εργαλείο δικαιοσύνης, όμως μπορεί να είναι το δυνατότερο χαρτί που κρατούν οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοί τους σε έναν κρίσιμο σημείο ισχύος ενάντια στην Συρία και το Ιράν. Οι παραπάνω γραμμές, από το κύριο άρθρο (editorial) της «Ουάσιγκτον Πόστ» την προηγούμενη Πέμπτη (20/1), αποτυπώνουν με τον πλέον κονικό τρόπο τη στόχευση της αμερικάνικης πολιτικής στο Λίβανο. Το editorial ξεκινά μ' αυτά τα λόγια και τελειώνει ακόμα πιο κυνικά: «Ούτε ο κύριος Χαρίρι ούτε οι ΗΠΑ έχουν την ικανότητα να αφοτλίσουν τη Χεζμπολά ή να τέρματισουν την απειλή που αποτελεί για το Λίβανο, το Ισραήλ και τη Μέση Ανατολή (sic!). Εμμένοντας στη συνέχιση της δίκης, ωστόσο, οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοί τους έχουν την δυνατότητα να εκθέσουν τη φονική τρομοκρατία του κινήματος (σ.τ. της Χεζμπολά), που κατευθύνεται ενάντια στους φιλούς Αραβίς και Μουσουλμάνους και την εξάρτησή του από τις δικτατορίες της Συρίας και του Ιράν. Αυτή είναι μια κατάληξη για την οποία αξίζει να παρθούν ρίσκα».

Πώς η εφημερίδα πιστεύει ότι θα εκτεθεί η Χεζμπολά; Κατηγορώντας την ότι κρύβεται πίσω από την δολοφονία του Ραφήκ Χαρίρι, του πολυεκατομμυριούχου προέδρου του Λιβάνου, που δολοφονήθηκε το 2005 και έγινε πιο δημοφιλής νεκρός παρά ζωντανός. Η εφημερίδα επισημαίνει ότι «πιστεύεται ευρέως» ότι το κατηγορητήριο εμπλέκει ανώτατα στελέχη της Χεζμπολά στη δολοφονία. Το κατηγορητήριο υποτίθεται ότι είναι επτασφράγιστο μυστικό (ο εισαγγελέας δεν έχει αποκαλύψει τίποτα), όμως οι ισραηλινές εφημερίδες έχουν διαφρέσει από καιρό ότι εμπλέκει τη Χεζμπολά, καταλήγοντας στο ίδιο ακριβώς συμπέρασμα με την εφημερίδα (προπύργιο των Δημοκρατικών) «Ουάσιγκτον Πόστ», γ' αυτό και η Χεζμπολά το έχει χαρακτηρίσει έργο των Σιωνιστών.

Οι μάσκες έπεισαν, λοιπόν, αλλά τα πράγματα δεν εξελίχθηκαν όπως τα ήθελαν οι Αμερικάνοι και οι σύμμαχοί τους. Γιατί η κυβέρνηση Χαρίρι κατέρρευσε και νέος πρωθυπουργός του Λιβάνου είναι πλέον ο Νατζίμπ Μικάτι που υποστηρίχτηκε από τη Χεζμπολά! Ο Μικάτι δεν είναι κανένας... επαναστάτης. Πολυεκατομμυριούχος είναι (μεγιστάνας των τηλεπικονιωνιών). Μπήκε στην πολιτική το 1998 και μέχρι το 2004 είχε διατελέσει υπουργός Δημοσίων Εργών και Μεταφορών σε τρεις συνεχόμενες κυβερνήσεις, για να γίνει μεταβατικός πρωθυπουργός το 2005. Μάταια οι οπαδοί του Χαρίρι έσπασαν κατά του διορισμού του Μικάτι ως εντολοδόχου πρωθυπουργού την περασμένη Τρίτη. Ο Μικάτι κέρδισε την εμπιστοσύνη του λιβανέζικου κοινοβουλίου (68 βουλευτές των στηριζούν, έναντι 60 που είχαν στηρίξει τον Χαρίρι) και κανείς δε μπορεί να αμφισβητήσει την εξουσία του. Γ' αυτό και οι Αμερικάνοι έχουν σκυλιάσει, προσπαθώντας να τρομοκρατήσουν το λαό του Λιβάνου ότι η χώρα του θα μετατραπεί σε «νέα Γάζα». Διά στόματος Κλίντον διεμήνυσαν ότι «μία κυβέρνηση που θα ελέγχεται από τη Χεζμπολά θα είχε αντίτυπο στις διμερείς σχέσεις μας με το Λιβάνο», υπονοώντας την ύφεση της αμερικάνικης επίσιας οικονομικής και στρατιωτικής βοήθειας των 250 εκατ. δολαρίων. Πρόγραμμα φυσικό ακρού η Χεζμπολά συγκαταλέγεται ανάμεσα στις οργανώσεις που οι Αμερικάνοι θεωρούν «τρομοκρατικές».

Η άνοδος του Μικάτι στον πρωθυπουργικό θώκο και η αυξημένη πολιτική επιρροή της Χεζμπολά στην πολιτική εξουσία της χώρας δεν σημαίνει σήμουρα τίποτα από την άποψη της κοινωνικής αλλαγής στη χώρα. Δημιουργεί, όμως, ένα μεγάλο βραχνά για τους Σιωνιστές και τους Αμερικάνους που μισούν τη Χεζμπολά όχι γιατί είναι μία αστική πολιτική δύναμη, αλλά γιατί εκφράζει τη λιβανέζικη αντίσταση ενάντια στους Σιωνιστές. Μια αντίσταση που κέρδισε με τα όπλα τον «ισχυρότερο στρατό στη Μέση Ανατολή», τον Αύγουστο του 2006, αμφισβητώντας για πρώτη φορά την ισραηλινή κυριαρχία στα πεδία των μαχών. Κι αυτό είναι που έχει τη μεγαλύτερη σημασία.

Σάλο έχουν προκαλέσει στον αραβικό κόσμο τα απόρρητα έγγραφα από τις «ειρηνευτικές» συνομιλίες στην Παλαιστίνη, που ξεκίνησαν να δημοσιεύονται από το Αλ Τζαζίρα και τον βρετανικό Guardian την περασμένη Κυριακή. Τα πάνω από 1.600 έγγραφα (ένα μικρό μέρος των οποίων έχει δημοσιευτεί) αφορούν εκαποντάδες συναντήσεις και μυστικές συνομιλίες Ισραηλινών, Αμερικάνων και Παλαιστίνων αξιωματούχων και καλύπτουν μια ολόκληρη ιστορική περίοδο από την εποχή των διαπραγματεύσεων του Καμπ Ντειβιντ, που διεξήχθησαν υπό την αιγιδα του τότε προέδρου των ΗΠΑ, Μπιλ Κλίντον, το 2000, μέχρι τον περασμένο χρόνο. Οπως ήταν φυσικό, η Παλαιστινιακή Αρχή (Π.Α.) αντέδρασε οργισμένα, μιλώντας για χαλκευμένα έγγραφα που μπερδεύουν σκόπιμα τις ισραηλινές θέσεις με αυτές της Παλαιστινιακής Αρχής και οργάνωσε «διαδηλώσεις» κατά του Αλ Τζαζίρα στη Ραμάλα.

Πανικός στην Π.Α.

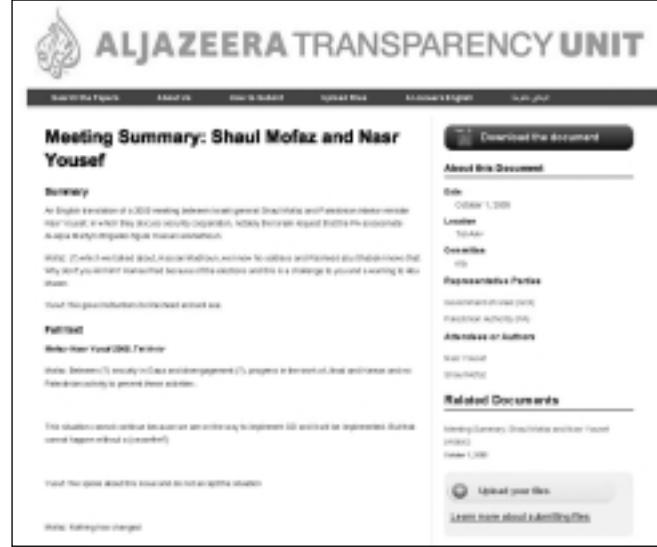
Οι διαδηλώσεις δεν ξεπερνούσαν τα 200 άτομα κι όπως επεσήμανε δημοσιογράφος στο Christian Science Monitor της περασμένης Δευτέρας (επικαλούμενος έγκυρο παλαιοστίνιο δημοσιογράφο, που οποίου το όνομα δεν αναφέρει για ευνόητους λόγους), πολλοί από τους «διαδηλωτές» προέρχονταν από τις υπηρεσίες ασφαλείας της Π.Α. (ο παλαιστίνιος δημοσιογράφος αναγνώρισε τα πρόσωπά τους). Οι «διαδηλωτές» έκαναν βανδαλισμούς στα γραφεία του Αλ Τζαζίρα στη Ραμάλα, έκαψαν εβραϊκή σημαία ζωγραφισμένη με το λογότυπο του Αλ Τζαζίρα και φώναζαν συνθήματα του στιλ «το Αλ Τζαζίρα είναι σιωνιστικό κανάλι». Ο πανικός της Παλαιστινιακής Αρχής ήταν τέτοιος που εκτόξευε απειλές δεξιά κι αριστερά. Αρχικά κατηγόρησε το Αλ Τζαζίρα ότι παίζει το παιχνίδι των Σιωνιστών, στη συνέχεια άφησε αιχμές ενάντια στον εμπρηστή του Κατάρ (της χώρας που αποτελεί έδρα του Αλ Τζαζίρα) και τελικά βρήκε τους ενόχους των διαφρών σε έναν Αμερικάνο που δούλευε στο Στέιτ Ντιπάρτμεντ και τώρα στο Αλ Τζαζίρα κι έναν Βρετανό που δούλευε στην M16 (βρετανική μυστική υπηρεσία).

Διαβάζοντας τα έγγραφα καταλαβαίνουμε τον πανικό των αξιωματούχων της Παλαιστινιακής Αρχής. Πριν όμως αρχίσουμε να παρουσιάσουμε τα σημαντικότερα ευρήματα αυτών των έγγραφων, ας δούμε τι αναφέρουν αυτοί που τα δημοσιεύουν.

Η προϊστορία

Στο εισαγγελικό σημείωμα του Αλ Τζαζίρα, που δημοσιεύτηκε

Προδότες με πατέντα (1)

την περαιτέρω Κυριακή, διαβάζουμε: «Εδώ και αρκετούς μήνες, έχει δοθεί στο Αλ Τζαζίρα ανεμπόδιστη πρόσβαση στη μεγαλύτερη διαρροή έγγραφων που μπερδεύουν σκόπιμα τις ισραηλινές θέσεις με αυτές της Παλαιστινιακής Αρχής και οργάνωσε «διαδηλώσεις» κατά του Αλ Τζαζίρα στη Ραμάλα». Το κανάλι αφένται να αποκαλύψει τις πηγές των εγγράφων αυτών και τον τρόπο που ήρθαν στα χέρια του, αλλά δηλώνει ότι εργάστηκε αρκετό καιρό για να εξακριβώσει την αυθεντικότητά τους. Εκτός από το Αλ Τζαζίρα, τα «παλαιστινιακά χαρτιά» δημοσιεύονται και από τη βρετανική εφημερίδα Γκάρντνιαν. Η τελευταία αναφέρει ότι τα προμηθεύτηκε από το πρώτο και τα μοιραστήκε κατ' αποκλειστικότητα, υποστηρίζοντας: «Η πλειοψηφία των εγγράφων είναι αρχεία, σημειώσεις και τμήματα μεταφράσεων συναντήσεων, που συντάχτηκαν από αξιωματούχους του κέντρου υποστήριξης των παλαιστινιων διαπραγματευτών (NSU), το οποίο ήταν η κύρια τεχνική και νομική πηγή υποστήριξης της παλαιστινιακής πλευράς στις διαπραγματεύσεις». Η εφημερίδα αναφέρει ότι η NSU χρηματοδοτείται από τη βρετανική κυβέρνηση και εντάσσεται και τυπικά στην Οργάνωση για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης, έχει έδρα τη Ραμάλα και επικεφαλής τον παλαιστίνιο διαπραγματευτή Σαέμιτ Ερεκάτ.

Άλλοι έγγραφα -όπως αναφέρει ο Γκάρντνιαν- προέρχονται από τις υπηρεσίες ασφαλείας της Παλαιστινιακής Αρχής, που χρηματοδοτούνται από τις ΗΠΑ και τη Βρετανία. Αξίζει να σημειωθεί, ότι ο Γκάρντνιαν διαβεβαιώνει, ότι «ο μεγαλύτερος όγκος των εγγράφων έχουν εξακριβωθεί για την αυθεντικότητά τους, ανεξάρτητα από τον Γκάρντνιαν, από πρώην συμμετέχοντες στις συνομιλίες και από διπλωματικές και άλλες πηγές πληροφοριών». Για την αυθεντικότητα των εγγράφων, ο παλαιστίνιος δημοσιογράφος Χάλεντ Αμαρίγιε επισημαίνει: «Ωστόσο, η πιθανότητα τα χαρτιά να κάνει στο ζήτημα των προσφύγων και των δικαιωμάτων της επιστροφής. -Λεπτομέρειες για τη συνεργασία σε ζητήματα ασφαλείας μεταξύ Π.Α. και Ισραηλί - Ιδιωτικές συνομιλίες μεταξύ Παλαιστίνων και Αμερικάνων διαπραγματεύονται στο τέλος του 2009, όταν η έκθεση Γκόλντστοουν συζητούνται στα Ηνωμένα Εθνη».

Εμείς δεν έχουμε, φυσικά, τη δυνατότητα να εξακριβώσουμε τα παραπάνω. Αυτό όμως που

πρέπει να σημειώσουμε είναι ότι τα πολιτι

■ Τυνησία

Ανυποχώρητη η εξέγερση

Σε μια προσπάθεια να αποκτήσει κάποια νομιμοποίηση και να εκτονώσει τη λαϊκή οργή, η μεταβατική κυβέρνηση «εθνικής ενότητας», ύστερα από την πρώτη σύγκληση του υπουργικού συμβουλίου στις 20 Ιανουαρίου, ανακοίνωσε τη νομιμοποίηση όλων των κομμάτων, γενική αμνηστία (με νομοσχέδιο που θα κατατεθεί στη βουλή) και την κρατικοποίηση όλων των κτιρίων του κυβερνητικού κόμματος, του μιστητού «Δημοκρατικού Συνταγματικού Συναγερμού».

Την ίδια μέρα, ο Μοχάμεντ Γανούσι, πρωθυπουργός της μεταβατικής κυβέρνησης και δεξί χέρι επί 20ετία του ανατραπέντος δικτάτορα Μπεν Αλί, σε συνέντευξή του στην κρατική τηλεόραση, υποσχέθηκε ότι θα αποσυρθεί από την πολιτική μετά τις εκλογές, που θα γίνουν όσο το δυνατόν συντομότερα (χωρίς να προσδιορίζει το χρόνο) και δήλωσε ότι όλα τα περιουσιακά στοιχεία του Μπεν Αλί στο εξωτερικό έχουν πταγώσει και θα επιστραφούν στη χώρα μετά από έρευνα. Μάταια όμως. Οι εξεγερμένοι επιμένουν. Μέχρι τη στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές, οι διαδηλώσεις συνεχίζονται, ενώ έχουν αρχίσει και απεργίες με βασικό αίτημα την παραίτηση της μεταβατικής κυβέρνησης.

Παράλληλα, υπάρχουν πληροφορίες ότι σε εργασιακούς χώρους οι εργαζόμενοι πετούν έξω προϊσταμένους και διευθυντές που συνδέονται με το μιστητό καθεστώς Μπεν Αλί, ενώ σε κάποιους δήμους εκλεγμένα Προσωρινά Συμβούλια αναλαμβάνουν να καλύψουν το διοικητικό κενό που άφησαν οι άνθρωποι του καθεστώτος. Τέτοια τοπικά συμβούλια δημιουργήθηκαν στην πόλη Sidi Bou Ali και στην πόλη και την περιφέρεια της Siliana στα βορειοδυτικά της χώρας.

Σε κρατικές επιχειρήσεις, υπουργεία, τράπεζες και ιδιωτικές επιχειρήσεις που συνδέονται με την οικογένεια Τραμπελσί, της γυναίκας του δικτάτορα, οι εργαζόμενοι κάνουν συνελεύσεις και απεργίες και πετούν έξω διευθυντές και διευθύνοντες συμβούλους.

Στις 18 Ιανουαρίου, οι εργαζόμενοι στην εταιρία STAR, μια από τις μεγαλύτερες ασφαλιστικές εταιρίες, κατέβηκαν σε απεργία και πέταξαν κυριολεκτικά έξω από το γραφείο του, τραγουδώντας τον εθνικό ύμνο, το διευθύνοντα σύμβουλο, Abdelkarim Merdassi, λόγω των στενών δεσμών του με την οικογένεια Τραμπελσί. Για τον ίδιο λόγο, οι εργάτες στην εται-

ρία διανομής πετρελαίου SN-DP πέταξαν κυριολεκτικά με τις κλωτσιές έξω από το γραφείο του το διευθύνοντα σύμβουλο Rafa Dkhul. Ο Dkhul είχε παραχωρήσει στην οικογένεια Τραμπελσί προτήρια καυσίμων αξίας εκαπομυρίων ευρώ. Στην Τράπεζα της Τυνησίας, οι εργαζόμενοι έκλεισαν έξω τον γενικό διευθυντή και όλους τους υψηλόβαθμους αξιωματούχους για να εμποδίσουν την καταστροφή ενοχοποιητικών εγγράφων. Όλα τα ντοκουμέντα και οι υπολογιστές πέρασαν στην κατοχή των εργαζόμενων. Επίσης, εκδιώχτηκαν από τις θέσεις τους, ύστερα από αγωνιστικές παρεμβάσεις των εργαζόμενων, οι διευθυντές σύμβουλοι της κρατικής υπηρεσίας Φορολογίας, της Εθνικής Αγροτικής Τράπεζας, των Τηλεπικοινωνιών της Τυνησίας, ενώ ο απερχόμενος πρωθυπουργός Αθλητισμού, εμπόδιστηκε από τους εργαζόμενους στο υπουργείο να μπει στο γραφείο του και να πάρει τα πράγματά του. Ο κατάλογος των εταιριών στις οποίες οι εργαζόμενοι έχουν αναπτύξει τέτοιες δράσεις είναι μακρύς. Ο τυνησιακός επιχειρηματικός Τύπος είναι γεμάτος με άρθρα, στα οποία εκφράζονται διαμαρτυρίες για την «έλλειψη σεβασμού απέναντι στους νόμους» και θέτουν το ερώτημα «τι κάνει το Υπουργείο Εσωτερικών;» για τις ενέργειες αυτές από την πλευρά των εργαζόμενων.

Το Σάββατο, 22 Ιανουαρίου, εκατοντάδες Τυνήσιοι αιφνίδιαν τη νυχτερινή απαγόρευση κυκλοφορίας και ταξίδεψαν εκατοντάδες χιλιόμετρα με το αποκαλούμενο «Καραβάνι της Ελευθερίας» για να ενωθούν με τους διαδηλωτές στην πρωτεύουσα Τύνιδα. Η πορεία ξεκίνησε στο Σάββατο από τη Menzel Bouzaiane, μια μικρή πόλη στην ίδια επαρχία με τη Σίντι Μπουζίντ, απ' όπου ξεκίνησε η εξέγερση μετά την αυτοπυρπόληση του Μοχάμεντ Μπουαζίζ. Οι διαδηλωτές βάδισαν με τα πόδια 50 χλμ. πριν επιβα-

κρυγόνα και αντίτις νερού για να διαλύσουν όσους προσπαθούν να σπάσουν τον αστυνομικό κλοιό και να προσεγγίσουν το πρωθυπουργικό μέγαρο.

Παράλληλα, κυκλοφορούν φρίμες περί ανασχηματισμού της κυβέρνησης, ενώ, σε μια ακόμη προσπάθεια κατευνασμού της λαϊκής οργής, ο υπουργός Δικαιοσύνης ανακοίνωσε ότι ζητάει την έκδοση διεθνούς εντάλματος σύλληψης εναντίον του έκπτωτου δικτάτορα, που έχει καταφύγει στη Σαουδική Αραβία, για να δικαστεί για διασπάθιση δημόσιου χρήματος και μεταφορά συναλλαγματικών αποθεμάτων της χώρας σε προσωπικούς του τραπεζικούς λογαριασμούς στο εξωτερικό.

Είναι φανερό ότι οι άνθρωποι του καθεστώτος Μπεν Αλί, που κατέχουν όλα τα καίρια υπουργεία στην κυβέρνηση «εθνικής ενότητας», δεν είναι διατεθειμένοι να εγκαταλείψουν εύκολα την εξουσία. Εχοντας την προστήρηση της στρατιωτικής ηγεσίας, της αστικής τάξης και των αμερικάνων και γάλλων πατρόνων τους, επιδιώκουν να αποτρέψουν και να περιορίσουν όσο το δυνατόν περισσότερο τις κοινωνικοπολιτικές αλλαγές που έχει θέσει επί τάπτως η λαϊκή εξέγερση, να βάλουν φρένο στα οικονομικά, κοινωνικά και πολιτικά αιτήματα των εξεγερμένων. Προσπαθούν, λοιπόν, να κερδίσουν χρόνο και ποντάρουν στην κούραση των εξεγερμένων και στην αποκλιμάκωση των κινητοποιήσεων.

■ Αλβανία

Καζάνι που βράζει

Τρεις νεκροί και περισσότεροι από 150 τραυματίες, μεταξύ των οποίων και αστυνομικοί, είναι ο απολογισμός των συγκρούσεων κατά τη διάρκεια της διαδήλωσης, που οργανώθηκε από το Σοσιαλιστικό Κόμμα, στις 21 Ιανουαρίου έξω από το πρωθυπουργικό μέγαρο ενάντια στην κυβερνητική πολιτική και τη διαφθορά, με τη συμμετοχή 20.000 περίπου διαδηλωτών και κεντρικό αίτημα την παραίτηση της κυβέρνησης Μπερίσα.

Κάποιοι διαδηλωτές πέταξαν ξύλα και πέτρες στο γραφείο

του Σαλί Μπερίσα και η αστυνομία επιχείρησε να διαλύσει τους συγκεντρωμένους με διακρυγόνα, χειροβομβίδες που προκαλούν ανοισθησία, αντίτις νερού και με προγματικά πυρά, που όπως αποκαλύφθηκε ρίχτηκαν μέσα από το πρωθυπουργικό μέγαρο, προκαλώντας το θάνατο των τριών διαδηλωτών.

Το Σοσιαλιστικό Κόμμα, με αρχηγό το δήμαρχο των Τιράνων Εντι Ράμα, έχει αρνηθεί να αναγνωρίσει το αποτελέσμα των βουλευτικών εκλογών του 2009, το οποίο εξασφάλισε στο Σαλί Μπερίσα μια δεύτερη τετράχρονη πρωθυπουργική θητεία. Συν τοις άλλοις, κατηγορεί την κυβέρνηση για διαφθορά και ζητά, ιδιαίτερα μετά τα αιματηρά γεγονότα της 21ης Ιανουαρίου, ακόμη πιο επίμονα την παραίτηση του Σαλί Μπερίσα. Παράλληλα, ζητά την παρέμβαση της αμερικανικής και άλλων ευρωπαϊκών κυβερνήσεων για την επίτευξη κάποιου συμβιβασμού και την εκτόνωση της πολιτικής κρίσης, ενώ έχει καλέσει νέα διαδήλωση στις 28 Ιανουαρίου στο ίδιο μέρος με την προηγούμενη. Μια μέρα αργότερα, για τις 29 Ιανουαρίου, έχει καλέσει σε φιλοκυβερνητική διαδήλωση και το Δημοκρατικό Κόμμα του Μπερίσα.

Η κλιμάκωση της πολιτικής έντασης στην Αλβανία το τελευταίο διάστημα δεν οφελεται απλά στην ζύντη της αντιπαλότητας ανάμεσα στα δύο αστικά κόμματα και στον ανταργωνισμό τους για τη νομή της εξουσίας. Κάτω από τα επιφανώμενα, υπάρχει βαθιά οικονομική και κοινωνική κρίση, που τροφοδούνται από την αυξανόμενη φτώχεια και ανεργία, καθώς δεκάδες χιλιάδες μετανάστες έχουν επιστρέψει κυρίως από την Ελλάδα και την Ιταλία. Γ' αυτό και είναι βέβαιο ότι θα υπάρξει συνέχεια.

Βυθισμένοι στην ανυποληφία

Το ντόμινο της λαϊκής δυσαρέσκειας στον αραβικό κόσμο έφτασε και στην Ιορδανία, όπου το περαισμένο Σάββατο πραγματοποιήθηκαν διαδηλώσεις σε διάφορες πόλεις της χώρας ενάντια στην κυβέρνηση, την εκτόξευση των τιμών που σημειώθηκε τον περαισμένο μήνα και την ανεργία που επίσημα βρίσκεται στο 14%, αλλά σύμφωνα με το BBC εκτιμάται ότι είναι μεγαλύτερη. Η μεγαλύτερη διαδήλωση έγινε στο Αμάν, όπου διαδηλώσαν 5.000 άτομα φωνάζοντας αντικυβερνητικά συνθήματα, παρά την ανακοίνωση του πακέτου των 125 εκατ. δολαρίων που ανακοίνωσε η κυβέρνηση για να μειωσεί τις τιμές και να αυξήσει τους μισθώσ.

Σύμφωνα με την αγγλόφωνη εφημερίδα Jordan Times (25/1), που επικαλείται αναλυτή του Κέντρου Πολιτικών Σπουδών Αλ Κουντς, το χάσμα μεταξύ του κοινοβουλίου και του λαού διογκώνεται συνεχώς. Η πρόσφατη ψήφιση εμπιστοσύνης (111 βουλευτών) στην κυβέρνηση έχει προκαλέσει αγανάκτηση στο λαό κι όσο αυξάνεται η εμπιστοσύνη του κοινοβουλίου στην κυβέρνηση τόσο πέφτει στην κοινωνία, όπως

Πρέπει να νικήσουν

300 μετανάστες, αριθμός πρωτοφανής όχι μόνο για την Ελλάδα, αλλά για την Ευρώπη, αποφάσισαν να ξεκινήσουν απεργία πείνας, ζητώντας τη νομιμοποίηση όλων των μεταναστών που ζουν και εργάζονται στην Ελλάδα, χωρίς προϋποθέσεις.

Οι 250 απ' αυτούς εγκαταστάθηκαν στη Νομική Σχολή της Αθήνας και οι 50 στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης. Χώροι που πλαισιώθηκαν από τον κόσμο της αλληλεγγύης, που στέκεται δίπλα στους απεργούς πείνας και στηρίζει τον αγώνα τους.

Κυβέρνηση, ΜΜΕ και λοιπές αντιδραστικές δυνάμεις αδιαφόρησαν πλήρως με την αναγγελία της απεργίας πείνας. Το ίδιο και με τη μετακίνηση του μεγάλου όγκου των μεταναστών από τα Χανιά στην Αθήνα. Προφανώς, έκριναν ότι η όλη κίνηση είναι «μούφα» και αποφάσισαν να τη «Θάψουν».

Από τη Δευτέρα, όμως, όταν συνειδητοποίησαν ότι βρίσκονται αντιμέτωποι με τη μαζικότερη απεργία πείνας που έχει γίνει ποτέ στην Ευρώπη, λυτοί και δεμένοι έπεσαν πάνω στους απεργούς πείνας και τους αλληλέγγυους. Και τι δε μπορεύτηκαν.

Πρώτα μίλησαν για βανδαλισμούς και καταστροφές, που ποτέ δεν υπήρξαν. Μετά μίλησαν για κίνδυνο υγείας για τους φοιτητές, που επίσης δεν υπήρξε. Η ζωντανή εικόνα, για την οποία φρόντισαν οι ίδιοι οι απεργοί και οι αλληλέγγυοι, βάζοντας μέσα δημοσιογράφους, φωτορεπόρτερ και τηλεοπτικά συνεργεία, σκόρπισα στον αέρα τα ψέματά τους. Στη συνέχεια, έστησαν ένα υστερικό θέατρο, διαστρέφοντας πλήρως την πραγματικότητα.

Αντί να γίνεται συζήτηση για το αίτημα των μεταναστών και την απεργία πείνας, επικέντρωσαν τα πάντα στη δύθεν παραβίαση του αισώπου από τους απεργούς πείνας και τους αλληλέγγυους. Μια παραβίαση που ουδέποτε συνέβη, αφού οι μετανάστες φιλοξενήθηκαν από τους φοιτητές της Νομικής σ' ένα άδειο κτίριο που δεν χρησιμοποιείται από τη Σχολή.

Γιατί όλ' αυτά; Γιατί δεν θέλουν να περάσει μίνυμα αντίστασης σε ευρύτερα τμήματα της εργαζόμενης κοινωνίας. Θέλουν να τσακίσουν αυτόν τον αγώνα από τις πρώτες μέρες του. Για να μην αναγκαστούν να κάνουν κάποιες υποχωρήσεις, όταν τα ασθενοφόρα θα μαζεύουν μετανάστες σε κρίσιμη κατάσταση από την απεργία πείνας.

Το μαύρο μέτωπο κατάφερε να διώξει απεργούς πείνας και αλληλέγγυους από τη Νομική. Οι απεργοί, όμως, δηλώνουν αποφασισμένοι να συνεχίσουν στο νέο χώρο που μεταφέρθηκαν. Τα πράγματα, ασφαλώς, θα είναι πιο δύσκολα γι' αυτούς. Τώρα, χρειάζονται περισσότερο από πριν τη στήριξη και την έμπρακτη αλληλεγγύη μας. Οχι λόγια, αλλά έργα. Εργα καθημερινά για να στηριχτεί αυτός ο αγώνας. Γιατί αυτός ο αγώνας μπορεί και πρέπει να νικήσει. Θα είναι μια βαθιά ανάσα, όχι μόνο για τους μετανάστες, αλλά για όλους μας.

ΠΡΟΦΕΤΑΙ ΟΙ ΜΟΝΟΙ ΤΩΝ ΧΙΩΝ ΕΝΩΘΕΙΤΕ!

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΑΣ

Τετάρτη 26 Γενάρη 2011 - αριθ. φύλλου: 10876

ΕΚΘΕΤΟΥΝ ΣΕ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ ΚΑΙ ΑΠΕΙΛΕΣ ΤΟΥΣ ΕΓΚΛΕΙΣΤΟΥΣ ΣΤΗ ΝΟΜΙΚΗ

ΠΑΙΖΟΥΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΣΤΙΣ ΠΛΑΤΕΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

- ΚΚΕ:** Οι φοιτητές να προστατεύσουν το πανεπιστημιακό άσυλο από την υπονόμευση και την κατάργησή του. Οι εργαζόμενοι, τα λαϊκά στρώματα δεν πρέπει να παραπλανηθούν από τα κηρύγματα μίσους των δυνάμεων που συγκαλύπτουν τις αιτίες της μετανάστευσης, τις ευθύνες και τις επιδιώξεις της ΕΕ
- ΜΑΣ:** Η παύση λειτουργίας της σχολής στοχοποιεί τα θύματα

■ Ήσυγχρονη

«Πανσπουδαστική Νο8»

Το φύλλο του «Ριζοσπάστη» της 26ης Γενάρη 2011 δα μείνει στην πολιτική ιστορία της Ελλάδας ως η νέοτερη εκδοχή της «Πανσπουδαστικής Νο8». Οπως το 1973 συκοφαντούσαν την εξέγερση του Πολυτεχνείου και την παρουσίαζαν σαν έργο προβοκατόρων της ΚΥΠ, με τον ίδιο ακριβώς τρόπο σήμερα συκοφαντούν την απεργία πείνας των 300 μεταναστών εργατών, συντασσόμενοι με όλο το μαύρο μέτωπο.

Γιατί; Γιατί δεν ελέγχουν οι ίδιοι το παιχνίδι. Γιατί βρέθηκαν εντελώς έξω από τις εξελίξεις. Κανείς, όμως, δεν τους απέκλεισε. Δική τους επιλογή είναι να λειτουργούν σαν μια αστική σέχτα. Δική τους επιλογή είναι να συκοφαντούν κάθε δίκαιο κοινωνικό αγώνα. Τη ντροπή αυτή δα την κουβαλούν εσσεί.

■ Δάσκαλος μάθαιμα

Είναι δυνατόν αυτός ο άνδρωπος να διεκδικεί τον τίτλο του πανεπιστημιακού δασκάλου; Είναι και παραείναι. Δεν είναι, άλλωστε, ο μοναδικός. Για τον κοσμήτορα της Νομικής Σχολής Αθηνάς Μιχάλη Τσινιζέλη, λέμε, που ανέλαβε σαν γκεμπελίσκος να συκοφαντήσει τον αγώνα των απεργών πείνας μεταναστών, αραδιάζοντας σειρά ψέματα, χωρίς να κοκκινίζει. Βγήκε στην εκπομπή του νεοφιλελεύθερου Παπαδημητρίου (ραδιόφωνο ΣΚΑΙ, 25.1.11), απαιτώντας να μη συνομιλήσει στον αέρα με τον εκπρόσωπο της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης. Και τι είπε; Οτι το κτίριο δεν έχει αποχέτευση! Η αποχέτευση, βέβαια, λειτουργεί κανονικότατα και οι εκπρόσωποι των ΜΜΕ είχαν την ευκαιρία να δουν τις πολλές και άφογα καθαρισμένες τουαλέτες που χρησιμοποιούν οι απεργοί πείνας, οι επισκέπτες και οι αλληλέγγυοι. Κι ενώ στην αρχή έλεγε πως το κτίριο δεν έχει παραληφθεί, στο τέλος, σε μια φτηνιάρικη έξαρση, είπε πως η κοινωνία ανέστειλε τη λειτουργία αυτού του κτιρίου. Πώς είναι δυνατόν να αναστέλλεις τη λειτουργία ενός κτιρίου που δεν λειτουργεί, γιατί δεν έχει παραληφθεί; Ήλιαρά γράμματα για έναν που δέλει να το πάξει πνευματικός άνδρωπος και ξεπέφτει στο επίπεδο του κοινού προβοκάτορα. Ποια είναι η αλήθεια; Οτι ανέστειλαν τη λειτουργία του διπλανού κτιρίου, όπου στεγάζεται η Νομική, με τη φτηνή δικαιολογία της ύπαρξης κινδύνου υγείας. Τόσο φτηνή που τη διέψευσαν μετά από μια ολιγώρη επίσκεψη στο χώρο της απεργίας πείνας οι γιατροί του νοσοκομείου «Συγγρός», που τους έστει-

λε ο πρύτανης.

■ Εσπασε η προβοκάτοια

Για βανδαλισμούς στο κτίριο της Νομικής έκανε λόγο το Μέγα, το μεσημέρι της περασμένης Δευτέρας, σε μια προσπάθεια να συκοφαντήσει τον αγώνα των απεργών πείνας μεταναστών. Η πρώτη που άρπαξε στον αέρα την προβοκάτοια ήταν η Μπακογιάννη που έγραψε ότι οι αλληλέγγυοι «διέρρηξαν τη Νομική Σχολή, κατέλαβαν παρακείμενο ιστορικής σξίας κτίριο, το έκαναν γυαλιά-καρφιά».

Την ίδια ώρα, απεργοί πείνας και Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης άνοιξαν το χώρο στα ΜΜΕ. Δημοσιογράφοι, φωτορεπόρτερ, κάμερες μπήκαν στο χώρο της απεργίας πείνας, μίλησαν με απεργούς, τους επιτράπηκε να μπουν ακόμα και στα δωμάτια και να βγάλουν φωτογραφίες. Είδαν την καδαριότητα του χώρου, τη συνεχή φροντίδα για όλα, την απόλυτη πειδαρχία των απεργών πείνας στον αγώνα τους. Οι εικόνες μεταδόδηκαν και η προβοκάτοια έσπασε εν τη γενέσει της. Την Τρίτη, οι δημοσιογράφοι, οι φωτορεπόρτερ και τα τηλεοπτικά συνεργεία, ελληνικά και ξένα, ήταν πολλαπλάσια. Παρακολούθησαν τη συνέντευξη Τύπου και στη συνέχεια είχαν την ευχέρεια και τα δωμάτια να επισκεφτούν και με δεκάδες απεργούς πείνας να μιλήσουν. Εποιητική η Μπακογιάννη έμεινε μόνη με τα αισχρά της ψέματα.

■ Διαγωνισμός

■ Γελοιοί σκούξιμοι

Ηταν αναμενόμενο ότι η ΓΣΕΕ δεν δ' αποφάσιζε 24ωρη απεργία στις 10 Φλεβάρη, μέρα που πρότεινε το ΠΑΜΕ. Θ' αποφάσιζε απεργία σε διαφορετική ημερομηνία, για να μη φανεί ότι σύρεται από το ΠΑΜΕ, αλλά και για να στριμώξει το ΠΑΜΕ ν' αλλάξει τη δική του ημερομηνία. Κάπως έτσι παίζεται το παιχνίδι στους κόλπους της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Ήταν, επίσης, αναμενόμενο, ότι το ΠΑΜΕ δ' άρχιζε το σκούξιμο και τις καταγγελίες. Εκείνο που δεν περιμέναμε –το ομολογούμε– είναι η επιχειρηματολογία που δα επιστράτευαν για να καταγγείλουν τη ΓΣΕΕ. Διαβάστε, αφού πρώτα κρατηθείτε καλά για να μην πέσετε: «Η γησιά της ΓΣΕΕ (...) έρχεται να αποφασίσει απεργία στις 23 του μήνα, δίνοντας πολύτιμο χρόνο στην κυβέρνηση και την εργοδοσία, που συνεχίζουν ανενόχλητοι το αντεργατικό τους "έργο"» [Ριζοσπάστης, 25.1.11].

Τι ακριβώς δα κάνουν η κυβέρνηση και η εργοδοσία μεταξύ 10 και 23 Φλεβάρη; Και τι δα άλλαζε αν η ΓΣΕΕ αυμφωνούσε για απεργία στις 10 Φλεβάρη; Σε τι ακριβώς αυτή η 24ωρη απεργία δα εμπόδιζε την κυβέρνηση και τους καπιταλιστές; Είναι πραγματικά εκπληκτική η γελοιότητα στην οποία ζεπέφτουν. Και κάτι ακόμη. Αυτοί δεν ήταν που έλεγαν ότι οι απεργίες της ΓΣΕΕ είναι ένα τίποτα και πως μόνο το ΠΑΜΕ προκαλεί φόβο σε κυβέρνηση και καπιταλιστές; Γιατί τώρα εξαρτούν τη δράση τους από τις αποφάσεις της ΓΣΕΕ; Γιατί δεν κάνουν τη δική τους απεργία και μετά να πάρουν μέρος και σ' αυτή της ΓΣΕΕ, όπως έκαναν πέρυσι;

Η απάντηση είναι απλή: γιατί δεν τους παίρνει. Αυτό που έκαναν πέρυσι προκάλεσε αντιδράσεις μέσα στις ίδιες τους τις γραμμές. Μέχρι και κορυφαία συνδικαλιστικά στελέχη διέγραψαν. Γι' αυτό τρέχουν πίσω από τη ΓΣΕΕ. Άλλωστε, το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να μαζέψουν κάποιο κόσμο στη χωριστή τους πορεία κι αυτό μόνο μια απεργία κηρυγμένη από τη ΓΣΕΕ μπορεί να τους το εξασφαλίσει.

προβοκατόρων

Μια μέρα μετά τους «βανδαλισμούς» που ανακάλυψε η Μπακογιάννη, προσχώρησε στη χορεία των προβοκατόρων ο Σαμαράς, δηλώνοντας στο κεντρικό δελτίο ειδήσεων του Mega (Τρίτη, 25.1.11), ότι φοιτήτες της ΔΑΠ κρατήθηκαν όμηροι στο κτίριο της Νομικής και απαιτήθηκε «ντου» από άλλους Δαπίτες για να τους απελευθερώσουν!

Φυσικά, τέτοιο περιστατικό ουδέποτε συνέβη. Άλλωστε, Δαπίτες στο κτίριο με τους μετανάστες ουδέποτε εμφανίστηκαν και ουδέποτε «αιχματώλιστηκαν». Δεν δα υπήρχε λόγος, άλλωστε, ούτε αυτοί να έρθουν ούτε κανένας να τους πιάσει για να τους κάνει ήρωες.

■ Μας δουλεύουν

«Να ζητήσουμε από την Ελληνική Δικαιοσύνη έλεγχο του "πόδεν έσχες", όλων των βουλευτών που έγιναν υπουργοί και υφυπουργοί από το 1974 ως σήμερα» για να «ανακτήσει ο πολιτικός κόσμος τη σχέση αξιοποίησας και εμπιστούμηντος που πρέπει να έχει με τον ελληνικό λαό», λέει ο Σαμαράς. «Το δέμα δεν είναι η χρονική περίοδος», αλλά το πόδεν έσχες «να εξετάζεται από ανεξάρτητη αρχή», υπερθεματίζει ο Παπανδρέου.

Θα περάσει κι αυτό. Τώρα πρέπει να διαχειριστούν τα τελευταία απόνερα του σκανδάλου Siemens. Μόλις περάσει κι αυτό στη δικαιοδοσία των ποντικών των αρχείων, όλα δα επανέλθουν στη φυσιολογική τους ροή. Μάσες, μίζες, ρεμούλες, μπιζένες κι ένας λαός σε καθεστώς σκληρής εκμετάλλευσης και πολιτικής χειραγώησης. Το 'χουμε ξαναδεί το έργο. Οσο για τους εμπλεκόμενους στο σκάνδαλο Siemens, ούτε για τα μάτια δεν πρόκειται να πάει κάποιος φυλακή. Τα αδικήματα έχουν παραγραφεί και η προστασία των αιστών πολιτικών είναι συνταγματικά κατοχυρωμένη.

■ Συνεπείς στο ρόλο τους

Παραιτήθηκαν από την κυβέρνηση του Κάουεν οι Πράσινοι της Ιρλανδίας, όμως δεσμεύτηκαν ότι δα ψηφίσουν το έκτακτο νομοσχέδιο που προβλέπει νέο πετσόκομπα μισθών και συντάξεων, αυξήσεις φόρων και τα λοιπά (το γνωστό... μνημονιακό πακέτο). Το νομοσχέδιο δεσμεύτηκαν ότι δα ψηφίσουν και τα δυο κόμματα της αντιπολίτευσης, το Fiana Gael και το Εργατικό, που ζητούν άμεσες εκλογές και μάλλον δα τις έχουν, λόγω των εξελίξεων στο κυβερνών κόμμα Fiana Fail. Βρήκαν μεν την ευκαιρία να βάλλουν στη μπάντα το κυβερνών κόμμα, που βρίσκεται στην εξουσία εδώ και σχεδόν δύο δεκαετίες, δεν παραλείπουν, όμως, να εκφράσουν έμπρακτα τη στήριξή τους προς το σύστημα, υπερψηφίζοντας το τελευταίο έκτακτο νομοσχέδιο.

■ Απέ λε μπλε

Τι στενοχώρια κι αυτή που μας επέφερε η μαντάμ Λαγκάρντ. Ακούς εκεί, κοτζάμ Γαλλία να τάσσεται κατά του ευρωμόδιογου και να μας λέει ότι «βάζουμε το κάρο μπροστά από το όλογο!» Μα καλά, ο πρωθυπουργός μας, ο Γιωργάκης με τ' όνομα, δεν είχε πάει στη Γαλλία τις προάλλες και δεν μας πιπίλαγαν τ' αυτιά τα παπαγαλάκια, ότι σύμφωνα με απολύτως έγκυρες πληροφορίες είχε πάρει το «ναι» του φίλου του Νικολά Σαρκοζί για την έκδοση ευρωμολόγων;

Οσοι πίστεψαν εκείνες τις παπαριές, μη βλέποντας πως μετά τη Ντοβίλ ο γερμανογαλλικός άξονας έχει επανασυσταθεί, καλά να πάδουν.

■ Μητσοτακισμοί

«Η αλήδεια είναι ότι, δυστυχώς, και τα δύο μεγάλα κόμματα κουκούλωσαν το σκάνδαλο της Siemens». Ποιος έκανε αυτή τη δήλωση; Η Ντόρα Μπακογιάννη! Δηλαδή, αυτή που πριν από ένα χρόνο διεκδικούσε την γησεία του ενός από τα δύο μεγάλα κόμματα. Η κορυφαία υπουργός του ενός από τα δύο μεγάλα κόμματα. Η προσωπική φίλη του Χριστοφόρου, που «ξεχνούσε» να εξοφλήσει το τηλεφωνικό κέντρο που πήρε από τη Siemens. Η τέως δήμαρχος Αθηναίων που έκλεινε συμφωνίες με τη Siemens και την οποία το γερμανικό μονοπάλιο αποδέωνε ως πρωτόπορα πολιτικό και μεγάλη φίλη της τεχνολογίας του.

■ Το αίμα νερό δεν γίνεται

Φυλαγμένο του το είχε του Σαμαρά ο Πανίκας, που τον εξευτέλισε προεκλογικά, αναγκάζοντάς τον να βγάλει τον αδερφό του από υπουργό αντιπεριφερειάρχη. Με το που ανέλαβε την περιφέρεια, όρισε τον αδερφό του Διονύση αναπληρωτή περιφερειάρχη Κεντρικής Μακεδονίας, ανακοινώνοντάς πως όταν απουσιάζει δα τον αναπληρώνει ο αδερφός του. Τον όρισε, επίσης, και δεματικό αντιπεριφερειάρχη αναπτυξιακού προγραμματισμού, υποδομών, οικονομικών, αδημισμού, πολιτισμού και τουρισμού και πρόεδρο της Οικονομικής Επιτροπής. Ταμία μ' άλλα λόγια. Από τα χέρια του δα περνάνε τα πάντα, όπως περνούσαν και την περίοδο που ο Πανίκας ήταν νομάρχης. Τα σχόλια δικά σας.

■ Κοινές ασκήσεις ΗΠΑ-Ισραήλ-Ελλάδας

Πιο βαθιά στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς στην περιοχή

Στη στρατιωτική άσκηση «Noble Dina», που πραγματοποιείται κάθε χρόνο στην Ανατολική Μεσόγειο από τις ΗΠΑ και το Ισραήλ, θα συμμετάσχει φέτος και η Ελλάδα. Η αεροναυτική άσκηση θα πραγματοποιηθεί στο διάστημα μεταξύ 4 και 14 Απριλίου. Θα ξεκινήσει από τη Σούδα, θα εξελιχτεί νότια της Κρήτης και θα καταλήξει στη Χαϊφα. «Ολώς τυχαίωσι», η ανάπτυξη της άσκησης ακολουθεί τη γραμμή πάνω στην οποία μελετάται (σε προκαταρκτικό στάδιο) ο υποθα-

λάσσιος αγωγός μεταφοράς φυσικού αέριου από το κοίτασμα «Λεβιάθαν», που το Ισραήλ έχει κτηρύξει δική του περιουσία. Από ελληνικής πλευράς έχουν διατεθεί, σε πρώτη φάση, μια φρεγάτα με ελικόπτερο, ένα υποβρύχιο, ένα αεροπλάνο ναυτικής συνεργασίας και ένα μεταγωγικό αεροπλάνο. Οι πρώτες λεπτομέρειες ρυθμίστηκαν κατά την επίσκεψη που πραγματοποιήσει ο αρχηγός του σιωνιστικού Ναυτικού στο ελληνικό υπουργείο Αμυνας, ενώ το τελικό σχέδιο θα κα-

θοριστεί σε τριμερή σύσκεψη (ΗΠΑ-Ισραήλ-Ελλάδα) στις αρχές Φλεβάρη.

Η κυβέρνηση Παπανδρέου έχει πάρει τις αποφάσεις της και σπρώχνει όλο και πιο βαθιά τη χώρα στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς στην περιοχή, παίρνοντας θέση στο πλευρό των Σιωνιστών. Το πρόγραμμα στρατιωτικής συνεργασίας με το σιωνιστικό κράτος δεν περιλαμβάνει πια μόνο τις κοινές αεροπορικές ασκήσεις ή την παραχώρηση εναέριου χώρου για να κάνουν τις δικές τους

ασκήσεις οι Σιωνιστές. Ήδη, έχει γίνει εκπαίδευση στο Ισραήλ ελλήνων αξιωματικών «για την αντιμετώπιση συγκρούσεων σε αστικές περιοχές». Πήγαν να πάρουν μαθήματα από τους Σιωνιστές που έχουν εμπειρία από την αντιμετώπιση του παλαιστινιακού λαού. Τι δουλειά, όμως, έχει ο στρατός σε τέτοιου ειδούς επιχειρήσεις; Τι φοβάται η κυβέρνηση και εκπαιδεύει αξιωματικούς του στρατού; Η απάντηση είναι ευκόλη. Τον «εχθρό λαό» φοβάται.

Η ζήτηση πέφτει, οι τιμές αυξάνονται

Ποιος δεν θυμάται τη θεωρία του «αποπληθωρισμού», που είχε αρχίσει να λανσάρεται από πέρσι το Φλεβάρη; Σύμφωνα μ' αυτή, μια γενική μείωση των μισθών, των μεροκάμπων και των συντάξεων, θα οδηγούσε σε μείωση της ζήτησης και σε σημαντική πτώση των τιμών των προϊόντων και υπηρεσιών. Αργότερα, στην πίστα απέπεσε και η έννοια της «ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας». Με την πτώση μισθών και μεροκάμπων, υποτίθεται ότι προϊόντα και υπηρεσίες θα γίνονταν πιο φτηνά, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί νέα ζήτηση και ν' αρχίσει και πάλι η οικονομική ανάπτυξη.

Οι τακτικοί αναγνώστες της «Κ» θυμούνται ασφαλώς ότι γράφαμε πως αντί για «αποπληθωρισμό» θα έχουμε «στασιμοπληθωρισμό». Δηλαδή, αρνητική οικονομική ανάπτυξη και μεγάλη άνοδο των τιμών. Γιατί έτσι λειτουργεί ο καπιταλισμός στο μονοπωλιακό του στάδιο (έστω κι αν η Ελλάδα δεν είναι χώρα του μονοπωλιακού, αλλά μέσης καπιταλιστικής ανάπτυξης).

Οσα μεσολάβησαν έκτοτε μας επιβεβαίωσαν, καθώς ο πληθωρισμός ξεπέρασε το 5%. Αν γράφουμε αυτό το σημείωμα, είναι για να δώσουμε ένα παραδειγμα. Σύμφωνα με τα προσφατά στοιχεία της Ελστατ, ο Δεκέπτης τιμών υλικών κατασκευής νέων κτιρίων κατοικιών αυξήθηκε το Δεκέμβρη του 2010, σε σύγκριση με το Δεκέμβρη του 2009, κατά 3,6%. Πέρυσι το Δεκέμβρη, η σύγκριση των Δεκτών του 2009 και του 2008 είχε δείξει αύξηση 1%. Δηλαδή, σε μια περίοδο που τα πλήγματα στην οικοδομή μολις άρχιζαν, οι τιμές των υλικών αυξήθηκαν κατά 1%, ενώ σε μια περίοδο που η οικοδομή έχει καταβαθμωθεί, οι τιμές των υλικών σημειώνουν αύξηση 3,6%. Διαθέτοντας το όπλο των μονοπωλιακών τιμών, οι καπιτολιστές προσπαθούν από μια πολύ πιο στενή λόγω πτώσης της ζήτησης αγοράς) να διαπηρήσουν τα κέρδη τους ή να καλύψουν μέρος των απωλειών.

Γεγονός επιβεβαιωτικό των παραπάνω είναι η απόλυτη αδιαφορία του δικαστηρίου για το γεγονός ότι ασφαλίτης βιντεοοπτούσε με το κινητό τη δίκη και τον κόσμο που καθόταν στο ακροατήριο. Οταν οι αληγέγγυοι τον συνελαβούν, η απάντηση ήταν η εισβολή των μπάτων στη δικαστική αίθουσα, που με τα γκλομπ επιτέθηκαν στους αλ

■ Δεκανίκι της κυβέρνησης

Πριν ακόμη τοποθετηθεί η ίδια η κυβέρνηση, σχεδόν ταυτόχρονα με τη Μπακογιάννη και το ΛΑΟΣ έσπευσε να βγάλει ανακοίνωση η Δημόπουλη. Πρώτα μας έκανε ένα μάθημα θεσμικής ευπρέπειας, ανακατεύμενο με λάσπη: «Η έλλειψη μεταναστευτικής πολιτικής της χώρας δεν μπορεί να αντικαθίσταται ή και να υποκαθίσταται από επιλογές μεμονωμένων ομάδων ή προσώπων, όπως συνέβη στη Νομική Σχολή σήμερα από καταληψίες μετανάστες και στενόμυαλους "συμπαραστάτες" τους και χθες στον Αγιο Παντελεήμονα από αυτόκλητους ακροδεξιούς "σωτήρες"». Στην ίδια μοίρα οι φασίστες με τους ανθρώπους που στέκονται στο πλευρό των μεταναστών με ανδιοτέλεια! Ούτε οι πιο αρρωστημένοι εγκέφαλοι των ΜΜΕ τόλμησαν να το κάνουν.

Στη συνέχεια, η εγκατάσταση των μεταναστών στη Νομική χαρακτηρίζεται «εντελώς αδιέξοδη και ανώφελη ενέργεια, η οποία το μόνο που καταφέρνει είναι να εγείρει συντηρητικά ανακλαστικά και να επαναφέρει με αρνητικό τρόπο το θέμα του ασύλου». Ακολουθεί η προσχώρηση στης πιο αντιδραστικές απόψεις περί ασύλου: «Το πανεπιστημιακό άσυλο από θεσμός που εγγυάται την ανάπτυξη της γνώσης και την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών, μετατρέπεται σε χώρο υποτιθέμενης προστασίας οποιασδήποτε κοινωνικής ή πολιτικής ομάδας επιθυμεί να διαμαρτυρθεί ή να διεκδικήσει κάποιο αίτημα». Προφανώς, το σύνθημα «το άσυλο ανήκει σε όλο το λαό», που εδώ και δεκαετίες δεν έπαψε να ακούγεται, δεν λέει τίποτα στις οργανισήσεις του ΠΑΣΟΚ.

Η ανακοίνωση κλείνει με ένα σιβυλλικό κάλεσμα «ίσων αποστάσεων», που μια χαρά βόλεψε την κυβέρνηση: «Καλούμε τα κόμματα, τις πολιτικές γεολαίες και τις φοιτητικές παρατάξεις να επιδείξουν τη σοβαρότητα που απαιτεί το μείζον ζήτημα της μετανάστευσης και να αποφεύγουν κινήσεις εντυπωσιασμού που οδηγούν σε περιθωριοποίηση τα μεταναστευτικά αιτήματα και σε απαξίωση την έννοια του ακαδημαϊκού ασύλου».

■ Σε ρόλο Πόντιου Πιλάτου

Δυο μέρες από τότε που ένα ολόκληρο σύστημα έπεσε πάνω στους μετανάστες απεργούς πείνας και στους αλληλέγγυους σ' αυτούς, με απειλές, με ψεύδη, με λάσπη και συκοφαντίες, αποφάσισε και ο Τσίπρας να μιλήσει. Και τι είπε; Να εξεταστεί η μεταφορά των απεργών πείνας σε κάποιο δημοτικό γυμναστήριο! Ευτυχώς που προσέθεσε και το «αν το επιθυμούν οι ίδιοι», αλλά αυτό δεν αλλάζει τίποτα επί της ουσίας. Το πρόβλημα, κατά τον κ. Τσίπρα, είναι ο χώρος της απεργίας πείνας και όχι η ίδια η απεργία πείνας και τα αιτήματα των μεταναστών. Και το υποστηρίζει αυτό όταν η ίδια η νεολαία του κόμματός του και η φοιτητική της παράταξη έχει ταχθεί στο πλευρό των απεργών πείνας.

Ο πολιτικός αυτός νάνος, ανίκανος ν' αντιμετωπίσει την επίθεση των δεξιών και ακροδεξιών στοιχείων, αδιάφορος για το δράμα των μεταναστών, δεν ήταν σε θέση ούτε το αυτονόητο να πει. Οτι ο χώρος όπου στεγάστηκαν οι απεργοί πείνας ήταν ένας άδειος χώρος, τον οποίο οι ίδιοι οι απεργοί καθάρισαν. Οτι κανένα πρόβλημα στην εκπαίδευτική διαδικασία δεν προκαλείται και επομένως είναι δίκαιο να παραμείνουν εκεί οι απεργοί πείνας για να δώσουν τον αγώνα τους. Τόσες είναι οι αντοχές τους. Αυτή είναι η ποιότητα της αριστεροσύνης τους. Ούτε την ουσία του ασύλου δεν είναι σε θέση να υπερασπιστούν.

Κάνουν πως δεν καταλαβαίνουν πως το πρόβλημα δεν είναι ο χώρος, αλλά η απεργία πείνας. Οτι η κυβέρνηση βρίσκει πρόσχημα το χώρο για να χτυπήσει την απεργία πείνας στο δεκίνημά της, πριν οι απεργοί αρχίσουν να μεταφέρονται στα νοσοκομεία, οπότε θ' αναγκαίστει να πάρει θέση επί της ουσίας.

Και τι έκανε ο Τσίπρας; Προσέφερε χέρι βοήθειας στην κυβέρνηση, παίζοντας το ρόλο του Πόντιου Πιλάτου. Για ν' αποφύγει την τίθεση των άλλων αστικών δυνάμεων, θα πουν. Ομως, αν δεν μπορείς να υπερασπιστείς το δίκιο σ' αυτές τις συνθήκες, που κάθε άλλο παρά κρίσιμες είναι, πώς θελεις να σε πιστέψουμε ότι θα το υπερασπιστείς τότε που «Θα βράζει ο τόπος»;

■ Και οι καλοθελητές

Τη δήλωση Τσίπρα ακολούθησαν στο καπάκι οι καλοθελητές της «Ανοιχτής Πόλης» (δημοτική παράταξη του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ στην Αθήνα), που κάλεσαν τον Καμίνη «να αναλάβει πρωτοβουλίες, με πολιτικά υπεύθυνο και θαρραλέο τρόπο και σε συνενόηση με τους μετανάστες – απεργούς πείνας, για τη μετεγκατάσταση του αγώνα τους σε άλλο κατάλληλο χώρο». Τάχαμου για να εξαφανιστεί ο «κίνδυνος να "θαφτούν" κάτω από τη λάσπη που εκτοξεύουν οι συντηρητικοί κύλοι» οι στόχοι της απεργίας. Ο φρόβος και ο οπορτουνισμός βαρφίζεται πάντοτε ρεαλισμός. Ρώτησαν, άραγε, τους μετανάστες πιρινά κάνουν την πρότασή τους; Δεν έρχαν έτσι λάδι στη φωτιά των συντηρητικών, που προσπαθούν να κάνουν θέμα το χώρο και όχι την απεργία πείνας και το δίκαιο αίτημά της;

Μια αντιδραστική αστική σέχτα

Για μια ακόμη φορά, ο Περισσός επέλεξε να συμβαδίσει με τον αντιδραστικό εσμό, χτυπώντας την απεργία πείνας των 300 μεταναστών. Από τη Δευτέρα κιόλας, όταν άρχισε η προβοκατόρικη εκστρατεία, με τη δήθεν κατάληψη της Νομικής, τις δήθεν καταστροφές και τη δήθεν παρεμπόδιση της εκπαιδευτικής διαδικασίας, το Γραφείο Τύπου του Περισσού εξέδωσε μια αισχρή ανακοίνωση, με την οποία στήριζε όλη αυτή τη φασιστικό τύπου επίθεση ενάντια στους απεργούς πείνας και τους συμπαραστάτες τους.

Η ανακοίνωση ξεκινούσε ως εξής: «Αυτοί που οδήγησαν τους μετανάστες στο υπό ανακαίνιση παλιό κτήριο της Νομικής, με αυτή την ενέργεια δεν υπηρετούν τα δίκαια αιτήματα των μεταναστών - προσφύγων, αλλά τους εκθέτουν περισσότερο στη συκοφάντηση και στις απειλές αντιδραστικών κομμάτων και μηχανισμών, στην κρατική καταστολή και στους εκβιασμούς των κυλωμάτων που τους εκμεταλλεύονται». Η ανακοίνωση εξηγείται από την απεργία πείνας στη Νομική Σχολή στην Αθήνα και στο Εργατικό Κέντρο στη Θεσσαλονίκη είναι ένα γεγονός που αντικειμενικά προκαλεί πολλά ερωτηματικά. Τι προκαλεί τα ερωτηματικά; Το γεγονός ότι «αυτή η ομάδα μεταναστών ξεκίνησε συγκροτημένα και οργανωμένα» από τα Χανιά είναι ύποπτο. Λες και υπάρχει περίπτωση 300 άνθρωποι να συναποφασίσουν απεργία πείνας και να μην έχουν μια στοιχειώδη οργάνωση. Τα «ερωτηματικά» πολλαπλασιάζονται στη συνέχεια: ενώ δύλια είχαν ανακοινωθεί από πριν, πώς ήταν τόσο σύγουροι ότι δεν θα αντιδράσει η Αστυνομία; (!!!) Αμέσως μετά έρχεται η στοχοποίηση ενός μελούς της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης (αυτόν βρήκαν πρόχειρο), του Ν. Γιανόπουλου, ο οποίος το Δεκέμβρη του 2008 «με αφορμή την προβοκατόρικη δράση των κουκουλοφόρων, έγραψε στην εφημερίδα "Εποχή" της ΑΚΟΑ, συνιστώσας του ΣΥΡΙΖΑ, τα εξής: «Η "κουκούλα" και η "πέτρα" είναι μητρικά ουσιαστικά στο λεξικό της εξέγερσης (...)»!!! Επειδή, λοιπόν, «εκείνα τα γεγονότα λειτούργησαν σαν το καλύτερο έδισφος για να ξεδιπλωθούν προβοκάτσιες ενάντια στο λαϊκό κίνημα», οι ίδιοι προβοκατόρικοι σκοποί υπηρετούνται και τώρα «και μάλιστα μπροστά στην οργάνωση της πανεργατικής απεργίας ενάντια στην αδίστακτη πολιτική κυβέρνησης» της Εποχής της ΑΚΟΑ, συνιστώσας του ΣΥΡΙΖΑ - ΕΑΑΚ, που εκθέτουν ανεύθυνα τους μετανάστες, σε άθλιες συνθήκες, στην κρατική καταστολή, σε σχεδιασμούς αξιοποίησης του προβλήματος από δημοσιογράφους, από αντιδραστικούς μηχανισμούς, στην παραγωγή συντηρητικών αντανακλαστικών». Και τέλος, για αλληλέγγυους που τους εκμεταλλεύονται από την απεργία πείνας στη Νομική, για αλληλέγγυους που τους «συμβάλλουν αντικειμενικά σε τυχοδιωκτικά παιχνίδια σε βάρος των μεταναστών και του ασύλου» κ.λπ. κ.λπ. Το φοιτητικό μαγαζί του Περισσού υποστήριζε ότι «ευθύνη έχουν οι δυνάμεις ΣΥΝ - ΣΥΡΙΖΑ - ΕΑΑΚ, που εκθέτουν ανεύθυνα τους μετανάστες, σε αιτήματα στοιχειώδης της εξέγερσης (...»!!! Επειδή, λοιπόν, «εκείνα τα γεγονότα λειτούργησαν σαν το καλύτερο έδισφος για να ξεδιπλωθούν προβοκάτσιες ενάντια στην οργάνωση της πανεργατικής απεργίας πείνας στη Νομική»!

Η ανακοίνωση έκλεινε με κάλεσμα στους φοιτητές «να διεκδικήσουν την άμεση επίλυση του προβλήματος, να απορρίψουν την κατάσταση εκφυλισμού των συλλόγων τους, να προστατεύσουν το πανεπιστημιακό άσυλο από την υπονόμευση και την κατάργηση του παρανομούς που την καταστούν στη Νομική Σχολή».

Αυτά τη Δευτέρα, λίγο μετά την απόφαση του ΔΣ του Συλλόγου Φοιτητών της Νομικής (με αποσύντηση της παράταξης του Περισσού), που αποφάσισε να καλοδεχτεί τους απεργούς πείνας μετανάστες στο άδειο παλιό κτήριο της Σχολής. Και κάμπτοσες ώρες μετά την απόφαση της κοινωνείας να κλείσει τη Σχολή, τάχα για λόγους υγείας. Ενώ το ΔΣ των φοιτητών κατήγειλε την κοινωνεία για «λοκ άουτ» (με τις υπογραφές και των ΔΑΠ, ΠΑΣΠ, παρακαλώ), ο Περισσός έδινε χέ-

ρι βοήθειας στον αντιδραστικό κοσμήτορα, τον συνεργάτη του υπουργείου Μπάτσων και Καταστολής.

Την Τρίτη έδω

Η απεργία πείνας συνεχίζεται

Το ρεπορτάζ αυτό ξεκινά να γράφεται στις 5,30' τα χαράματα της Πλαρασκευής. Μόλις έχει τελειώσει η εγκατάσταση των μεταναστών απεργών πείνας στο κτίριο γωνία Ηπείρου και Πατησίων, ύστερα από ένα δωδεκάριο μεγάλης έντασης, στη διάρκεια του οποίου αποκαλύφθηκαν πολλά. Πάνω από δύο αποκαλύφθηκε ο φασισμός, από τη μια, και η ανεντιμότητα και ποταπότητα, από την άλλη, της κυβέρνησης Παπανδρέου, προεξάρχοντος σ' αυτή τη φάση του Παπουτσή, ο οποίος προσπάθησε να πάρει τη ρεβάνσ από τους απεργούς πείνας, εξευτελίζοντάς τους.

Δεν τα κατάφερε, όμως. Οι απεργοί πείνας δεν δέχτηκαν να φύγουν από τη Νομική με τις κλούβες του Μεταργωγών που περίμεναν στην ευρύτερη περιοχή. Εκατοντάδες αλληλέγγυοι παρέμειναν υπομονετικά στην Ακαδημίας, αποφρασιμένοι να μείνουν εκεί μέχρι το πρωί. Ετσι, στις 3,15', ο Παπουτσής έστειλε στους πραγτοριανούς του το φίρμανόν τους ανοίξουν τον κλοιό. Οι «μέσων» ενώθηκαν με τους «έξω», σε κλίμα ενθουσιασμού και συγκίνησης. Ζαλώθηκαν στρώματα, κουβέρτες και σάκους και φωνάζοντας μαχητικά συνθήματα προσανατοποίησαν την πιο «παράξενη» διαδήλωση που έχει γίνει ποτέ. Μια διαδήλωση μες στη βαθιά νύχτα, που οδήγησε τους απεργούς πείνας από τη Νομική στην Ηπείρου.

Ο Παπουτσής πανηγυρίζει τη «μεγάλη νίκη» του. Ομως, ακόμα και αν τη θεωρούσαμε νίκη, θα ήταν μια Πύρρειος νίκη. Ομως, τα πράγματα για την κυβέρνηση είναι χειρότερα. Δίνει την εικόνα πως πέτυχε μια νίκη, αυτή όμως επιτεύχθηκε στο πεδίο των εντυπώσεων και όχι στο πεδίο της ουσίας. Γιατί η ουσία είναι η απεργία πείνας και όχι ο χώρος. Και η απεργία πείνας συνεχίζεται. Ξεκίνησε ήδη την τέταρτη μέρα της σ' έναν καινούργιο χώρο.

Με τεράστιες δυσκολίες, καθώς δεν έχουν ανοίξει όλο το κτίριο, ολλά μόνο ένα μέρος του και οι απεργοί πείνας δεν χωράνε. Όύτε τουαλέτα δεν είχε το κτίριο και περίμεναν να φέρουν κάποιες χημικές την Παρασκευή. Στη διάρκεια της Παρασκευής και μετά από μερικές ώρες ξεκούραστης, απολύτως απαραίτητης για τους εξουθενωμένους απεργούς πείνας, θα πρέπει να δοθεί σκληρή μάχη, ώστε ο νέος χώρος να γίνει στοιχειωδώς λειτουργικός για τις ανάγκες των απεργών πείνας. Ο πρύτανης του ΕΚΠΑ, που βρήκε το χώρο, θα πρέπει να δώσει εξηγήσεις και, επίσης, λύσεις.

Εκείνο που επιβεβαίωθηκε πέραν πάστης αμφιβολίας είναι ότι είχαν δίκιο οι απεργοί πείνας που απέρριψαν την «πτροσφορά» του πρύτανη και των περιβόητων ΜΚΟ που τον συνέδραμαν στο έργο του. Οχι μόνο γιατί το τμήμα του κτιρίου που παραχωρήθηκε είναι απελπιστικά μικρό, ολλά και γιατί ο ιδιοκτήτης του, σε άμεση ευνεργασία με τον Παπουτσή, έπαιζε μέχρι τις 3 τα χαράματα το παχινίδι «το δίνω - δεν το δίνω», σε μια προσπάθεια να καμφθεί το ηθικό των απεργών πείνας και να παραδοθούν άνευ όρων. Τελικά, οι όροι που έθεσαν οι απεργοί πείνας (να φύγουν με πτοεία μαζί με τους αλληλέγγυους, να παραχωρήθει το κτίριο χωρίς χρονική δέσμευση, να μπαίνουν στο χώρο οι αλληλέγγυοι, όχι μπάτσοι στην είσοδο) έγιναν δεκτοί και έτσι έγινε η αποχώρηση

από τη Νομική.

Εχει, όμως, σημασία να πάρουμε με τη σειρά τα γεγονότα αυτής της εβδομάδας.

Σάββατο, 22/1: Το πρωί έφτασαν στα Χανιά με το πλοίο της γραμμής μελι της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης, για να συνδεύσουν τους μετανάστες στο χώρο όπου θα πραγματοποιούσαν απεργία πείνας. Στις 6 το απόγευμα οι μετανάστες συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Αγοράς και από εκεί με ποιόλμαν έφτασαν στη Σούδα, όπου συντεταγμένα επιβίβαστηκαν στο πλοίο. Δεκάδες Χανιώτες τους αποχαιρέπισαν. Συνθήματα των μεταναστών πάνω από το πλοίο και των αλληλέγγυων από το ντόκο έδωσαν τον τόνο.

Κυριακή, 23/1: Οι ίδιες σκηνές επαναλήφθηκαν στο λιμάνι του Πειραιά. Συνθήματα και το τεράστιο πανό να κυλά από το πάνω κατάστρωμα και εκαποντάδες αλληλέγγυοι με τα δικά τους συνθήματα στο ντόκο. Οι μετανάστες αποβίβαστηκαν με σηκωμένα χέρια σε σχήμα ή γροθιάς ή νίκης, μπήκαν στα λεωφορεία που περίμεναν και σε λίγη ώρα είχαν φτάσει στη Νομική συνοδευόμενοι από τους αλληλέγγυους. Ακολούθησε σκληρή δουλειά, που συνεχίστηκε μέχρι το βράδυ. Στους χώρους που είχαν ετοιμάσει, με πολλή δουλειά καθαριότητας, οι αλληλέγγυοι τοποθετήθηκαν στρώματα και κουβέρτες. Εγιναν εκκλήσεις για νέο ρουχισμό και θερμάστρες και μέχρι το βράδυ, χάρη στον κόσμο που εξακολούθησε να φέρνει πράγματα, η εγκατάσταση των απεργών πείνας είχε ολοκληρωθεί.

Δευτέρα, 24/1: Ο κοσμήτορας της Νομικής, επίσημος συνεργάτης του υπουργείου Προ-Πο, κάνει λοκ-άουτ στη Σχολή για όλη την εβδομάδα. Επικαλείται κινδύνους για την υγεία των φοιτητών! Κλιμάκιο γιατρών του «Συγγρού», που στέλνει ο πρύτανης, τον διαβεβαιώνει ότι δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος υγείας, διότι στο κτίριο λειτουργούν τουαλέτες που είναι πεντακάθαρες, οι δε μετανάστες και αλληλέγγυοι φροντίζουν μόνο τους να διατηρούν όλους τους χώρους πεντακάθαρους. ΠΑΣΠ και ΔΑΠ εκδίδουν ανακοινώσεις στο πνεύμα της κοσμητείας. Οταν, όμως, το μεσημέρι συγκαλείται ΔΣ του Συλλόγου Φοιτητών Νομικής, βάζουν την ουρά στα σκέλια και ψηφίζουν μαζί με την ΑΡΕΝ και τα ΕΑΑΚ απόφαση που καλωσορίζει τους μετανάστες και τους χαρακτηρίζει φιλοξενούμενους στη Σχολή, ενώ καταγγέλλει την κοσμητεία για το λοκ-άουτ. Αργότερα, προφανώς επειδή τους τράβηξαν τ' αυτιά οι ηγετές, μαζεύονται μόνοι τους και παίρνουν πάσια τις υπογραφές τους, οι οποίες όμως φριγουράρουν κάτω από την απόφαση του ΔΣ. Το Mega, η κυβερνητική ντουντούκα, μιλά για βανδαλισμούς. Μπακογιάννη, Καρατζαφέρης και λοιπός συρφετός κάνουν δηλώσεις που μιλούν για καταστροφές και παρεμπόδιση της εκπαίδευτικής διαδικασίας. Μετανάστες και Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης αντιδρούν αστραπιά. Καλούν δημοσιογράφους, κανάλια και φωτορεπόρτερ, τους βάζουν στο χώρο, τους επιτρέπουν να πάρουν πλάνα και να βγάλουν φωτογραφίες. Η βρομιά της προπαγάνδας αρχίζει να διαλύεται.

Τρίτη, 25/1: Από το πρωί ξεκινά η απεργία πείνας. Η προπαγάνδα περνά

σε άλλη φάση. Ξεχνούν τον «κίνδυνο υγείας» και τις «καταστροφές», ξεχνούν και την «παρεμπόδιση της εκπαίδευτικής διαδικασίας» και επικεντρώνονται στο άσυλο, που υποτίθεται ότι παραβίασαν οι μετανάστες, Μιλούν συνεχώς για κατάληψη της Νομικής και προσπαθούν να φτιάξουν κλίμα. Το πεδίο, πλέον, γίνεται καθαρά πολιτικά: «δεν γίνεται ο καθένας να κάνει ό,τι θελεί, να καταλαμβάνει δημόσιους χώρους για να πρωθήσει τα αιτήματά του, που μπορεί να είναι και δίκαια». Η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης οργανώνει συνέντευξη Τύπου. Ο χώρος πήζει από κάμερες, φωτορεπόρτερ, δημοσιογράφους. Όλα τα ελληνικά και ξένα Μέσα είναι παρόντα. Εκτός από τη συνέντευξη, τους δίνεται η δυνατότητα να επισκεφτούν, συνοδεύομενοι από μελή της Ομάδας Τύπου της Πρωτοβουλίας, κοιτώντας των απεργών και να συνομιλήσουν ελεύθερα μαζί τους. Ήταν μια επιθετική κίνηση που αποδείχτηκε καίρια.

Τετάρτη, 26/1: Το θέμα είναι πρώτη ειδηση στα ελληνικά ΜΜΕ, ενώ κατακλύζει τον πλανήτη. Ακόμα και τοπικές εφημερίδες σε όλο τον κόσμο μεταδίδουν την ειδηση, συνοδεύομενη από φωτογραφίες απεργών πείνας στη Νομική. Η κυβέρνηση αισθάνεται ότι βρήκε την κατάλληλη εποχή για να στεγαστούν οι απεργοί πείνας. Κοντά στα μεσάνυχτα, ο πρύτανης εκδίδει ανακοίνωση, σύμφωνα με την οποία βρήκε, σε συνεργασία με τέσσερις ΜΚΟ, πολύ καλό κτήριο στο κέντρο της Αθήνας για να μεταφερθούν εκεί οι απεργοί πείνας.

Πέμπτη, 27/1: Από το πρωί φτιάχνεται κλίμα μετεγκατάστασης των απεργών πείνας. Πέραν του πρύτανη και του πρόεδρου της συνόδου των πρυτανικών, πρωταγωνιστούν και στελέχη του ΣΥΝ, με επικεφαλής τον ίδιο τον Τσίπρα, που συνδράμουν την κυβέρνηση. Λίγο μετά το μεσημέρι, οι απεργοί πείνας απορρίπτουν τη συγκεκριμένη λύση, δηλώνοντας ότι είναι ανοιχτοί σε άλλες. Ο πρύτανης πληροφορείται αυτοπροσώπως την απόφασή τους και μετά από ελάχιστο χρόνο δίνει εντολή για άρση του αισώπου. Αστραπιά τα MAT αποκλείουν όλους τους δρόμους γύρω από τη Νομική, εγκλωβίζοντας στο κτήριο τους απεργούς πείνας και μερικές δεκάδες αλληλέγγυους. Οποιος προσπαθεί να προσεγγίσει το χώρο εμποδίζεται. Ακόμα και ο δημοσιογράφοι. Περίπου 2.000 άτομα μαζεύονται στη Σόλωνος (κυρίως) και την Ακαδημίας, έχοντας οπτική επαφή με τη Νομική και τα MAT μπροστά τους. Ο ΣΥΝ εκδίδει μια αισχρή ανακοίνωση που κατηγορεί τους απεργούς πείνας και τους αλληλέγγυους για αδιαλλαξία. Ακολουθούν διαπραγματεύσεις. Οι απεργοί πείνας θέτουν όρους για αποχωρήσης, οι απεργοί πείνας για αποχωρήση.

■ Ο πρύτανης των MAT

Ο πρύτανης του ΕΜΠ Σδράκας το 1973 έμεινε στην ιστορία ως «ο πρύτανης των τανκ». Στη μεταπολίτευση, ο Μαρκάτος, πάλι του ΕΜΠ, κέρδισε τον τίτλο «ο πρύτανης των MAT», γιατί έβαλε τα MAT στο Πολυτεχνείο το 1995. Τον ίδιο τίτλο κέ

Όταν στην ΠΑΣΚΕ δεν βγαίνουν τα κουκιά, πέφτει το ρεύμα και χαλάνε τα μικρόφωνα...

Ηγενική συνέλευση των εργαζόμενων της ΕΘΕΛ, που έγινε τη Δευτέρα 24 Γενάρη, ήταν «σχολείο» για όσους την παρακολούθησαμε. Αν και η πλειοψηφία των εργαζόμενων (τη ΓΣ παρακολούθησαν περίπου 1.500 εργαζόμενοι) ήταν υπέρ της συνέχισης των κινητοποιήσεων, η ΠΑΣΚΕ κατάφερε με σειρά από συνδικαλιστικά τερτίπια και με την ανοχή των υπόλοιπων παρατάξεων του ΔΣ, να πετύχει την αναστολή των κινητοποιήσεων και να σύρει τον κλάδο στο «διάλογο», δίνοντας ανάσταση μιας βδομάδας στον Ρέπτπα και στην κυβέρνηση να διαχειριστούν με καλύτερους γι' αυτούς όρους το θέμα των αιστικών συγκοινωνιών. Ας προχωρήσουμε, όμως, σε μια σύντομη αλλά και αποκαλυπτική περιγραφή όλων όσων διαδραματίστηκαν στη ΓΣ, η οποία θα δείξει σε όλο της το μεγαλείο, πως εννοούν οι γραφειοκράτες της ομεσοδημοκρατικές διοικιστικές και θα ξεκαθαρίσει ότι μόνο αν τους ξεπεράσουν οι εργαζόμενοι και πάρουν τον ογώνα στα χέρια του, μπορεί να φτάσουν στη νίκη.

Οπως λέει ο λαός, η καλή μέρα απ' το πρώι φρίνεται. Ξεκινώντας τη ΓΣ, ο πρόεδρος του σωματείου και επικεφαλής της ΠΑΣΚΕ, Νίκος Κουλουμπαρίτης, επικαλούμενος την κρισιμότητα της ΓΣ, ζήτησε από το σώμα να μη γίνει εκλογή προέδρου της συνέλευσης, αλλά να προεδρεύει το ΔΣ και κατά συνέπεια ο ίδιος. Οπως θα δούμε στη συνέχεια, αυτό το συνδικαλιστικό λάθος(;) των υπόλοιπων παρατάξεων του ΔΣ, που αν και πλειοψηφία δεν φρόντισαν να βάλουν δικό τους

πρόεδρο στη συνέλευση, ήταν καθοριστικό για την εξέλιξη.

Μετά την «εκλογή» του, ο Κουλουμπαρίτης, πριν ξεκινήσει την τοποθέτησή του, ζήτησε αν υπάρχουν να κατατεθούν στο προεδρείο και όλες προτάσεις, εκτός από αυτές της ΠΑΣΚΕ και της πλειοψηφίας του ΔΣ, με το πρόσχημα ότι η ψηφοφορία θα γινόταν με κάλπη και γ' αυτό έπρεπε να ετοιμαστούν τα ψηφοδέλτια. Εκτιμώντας ότι οι συσχετισμοί ήταν εναντίον του, επεδίωξε να υπάρξουν διαφορετικές προτάσεις για συνέχιση των κινητοποιήσεων, προκειμένου να μοιραστούν οι ψήφοι και να πλειοψηφήσει η ΠΑΣΚΕ που ζητούσε αναστολή. Τελικά, κατάτεθηκαν τέσσερις προτάσεις.

Στη συνέχεια, ανέλαβε να κάνει την παρουσίαση του σχεδίου νόμου του Ρέπτπα και να εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους δε μπορεί ν' αποτελέσει βάση συζήτησης! Ήξερε ότι οι εργαζόμενοι είχαν ενημερωθεί για το φασιστικό πόνημα του Ρέπτπα και προσπάθησε να αμβλύνει τις εντυπώσεις, με κορόνες του στη «αυτό το έκτρωμα δεν μπορεί να το αποδεχτούμε», «δεν μπορεί να είναι βάση συζήτησης» και άλλα παρόμοια. Και αν ανφρωτήθει κάποιος, πώς είναι δυνατόν να απορρίπτει το νομοσχέδιο, αλλά να προτείνει αναστολή των κινητοποιήσεων για να το συζητήσει με την κυβέρνηση, υπάρχει απάντηση: «Θα πάμε σε διάλογο για να μη μας χαρακτηρίσουν αδιάλογους».

Μετά παρουσιάστηκε η πρόταση της πλειοψηφίας του ΔΣ (πρό-

πρόεδρο στη συνέλευση, ήταν καθοριστικό για την εξέλιξη). Αυτό είναι ένα δεύτερο σημείο που πρέπει να έχουμε υπόψη μας. Την ώρα που ο ΔΑΚίτης άρχισε να τα χώνει στην ΠΑΣΚΕ, έγινε η πρόβοτη ζενεράλε και έπεσε για πρώτη φορά το ρεύμα (επανήλθε μετά από 3-4 λεπτά).

Στα αξιοσημείωτα είναι η τοποθέτηση της ΔΑΣ από ένα νεαρό συνδικαλιστικό της στελέχος, που το μόνο που κατάφερε ήταν να αυτοπροβοκαριστεί, καλώντας τους εργαζόμενους της ΕΘΕΛ να συμμετέχουν μαζικά στις κινητοποιήσεις του ΠΑΜΕ και στην απεργία που έχει προτείνει το ΠΑΜΕ για τις 10 Φλεβάρη.

Οι ομιλίες συνεχίζονταν, ο κόσμος έδειχνε έκειθαρα τη διάθεσή του να ψηφίσει υπέρ της συνέχισης των κινητοποιήσεων, όμως υπήρχαν τα πρώτα σημάδια κόπωσης και αρκετοί ετοιμάζονταν ν' αποχωρήσουν. Τότε ο Βλαχογιαννάκης, παλιός συνδικαλιστής της ΔΑΚΕ, που είχε εκλεγεί πρόεδρος της προηγουμένης ΓΣ, αιφνιδίασε τον Κουλουμπαρίτη, του πήρε το μικρόφωνο από το χέρι και αφού τον κατηγόρησε ότι επιδιώκει να αναστέλλει την απεργία για να βοηθήσει τον Ρέπτπα και την κυβέρνηση, είπε ότι δεν χρειάζεται να στηθούν κάλπες, αλλά να αποφασίσει με ανοιχτές διαδικασίες η ΓΣ. Κάλεσε, δε, τους εργαζόμενους να σηκώσουν το χέρι και να ψηφίσουν υπέρ της συνέ-

χισης των κινητοποιήσεων και της πρότασης της πλειοψηφίας του ΔΣ. Οι εργαζόμενοι υποδέχτηκαν με χειροκροτήματα την τοποθέτησή του και με μεγάλη πλειοψηφία ψήφισαν υπέρ των κινητοποιήσεων.

Ο Κουλουμπαρίτης ξαναπήρε το μικρόφωνο και προσπάθησε μέσα σε αποδοκιμασίες να εξηγήσει ότι όλες οι παρατάξεις ομόφωνα αποφάσισαν να στηθούν κάλπες για να μην υπάρξουν κάποιοι που θα διπλωψήσουν, όμως ο Βλαχογιαννάκης πήρε εκ νέου το μικρόφωνο ζήτησε και πάλι να σηκωθούν τα χέρια, τα οποία και σηκώθηκαν, και ενώ ήταν έτοιμος να κηρύξει τη λήξη της ΓΣ, έπεισε και πάλι το ρεύμα, μέσα σε έντονες αποδοκιμασίες από τους εργαζόμενους που κατηγορούσαν τους ΠΑΣΚίτες ότι ρίχνουν το ρεύμα για να διαλύσουν τη ΓΣ. Ακολούθησε ένα μικρό χάος, με τους εκπρόσωπους των παρατάξεων της πλειοψηφίας να μην κάνουν επί της ουσίας τίποτα και τον Κουλουμπαρίτη να στέλνει τους ΠΑΣΚίτες ν' αρχίσουν να ψηφίζουν, προκειμένου να μην επικυρωθεί το αποτέλεσμα μέσω της ανάτασης των χεριών. Ανήγγειλε, δε, την έναρξη της ψηφοφορίας με μια ντουντούκα.

Μετά από λίγο ανακοινώθηκε από τον Κουλουμπαρίτη ότι κάποιοι έσπασαν τις κάλπες και πέταξαν τα ψηφοδέλτια. Πρότεινε, δε, να σταματήσει η ΓΣ και να στηθούν την επόμενη μέρα κάλπες στα αμαξοστάσια για να βγει απόφαση. Στην πλειοψηφία τους οι εργαζόμενοι αποδοκίμασαν και αυτή την

πρόταση, ενώ κάποιοι άρχισαν ν' αποχωρούν. Μετά από ένα εικοσάλεπτο αντεγκλήσεων και διαβουλεύσεων, οι ΠΑΣΚίτες πήραν θέση γύρω από το βήμα, το ρεύμα ξανάρθη (!) και ο Κουλουμπαρίτης, αφού κατηγόρησε αυτούς που έσπασαν τις κάλπες για αντιδημοκρατική συμπεριφορά, ανακοίνωσε ότι θα γίνει η ψηφοφορία αναγκαστικά με ανάταση των χεριών. Ταυτόχρονα, ξεκίνησε τη διαδικασία ψηφοφοροφίας με γοργούς ρυθμούς, προκειμένου να μη προλάβουν να επιστρέψουν στην αίθουσα όσοι βρίσκονταν έξω απ' αυτή.

Με συνοπτικές διαδικασίες, η πρόταση της ΠΑΣΚΕ πλειοψηφήσεις και όταν ο Βλαχογιαννάκης προσπάθησε να θέσει νομιμότητας της διαδικασίας, έφαγε καναδύο ψήλες και του χάλασαν εκ νέου το μικρόφωνο. Σε χρόνο ρεκόρ, ο Κουλουμπαρίτης και οι ΠΑΣΚίτες εγκατέλειψαν το χώρο της ΓΣ, κάτω από τα μπινελίκια των εργαζόμενων, αλλά και με την πολυπόθητη απόφαση για αναστολή στην τοσέπη...

ΥΓ: Μοναδικό θετικό από τη ΓΣ η πρώτη έμπρακτη προσπάθεια από τη βάση των οδηγών να ξεπεράσουν τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Οδηγοί από το αμαξοστάσιο του Πειραιά (Ρέντης) τοποθετήθηκαν στη συνέλευση και με δεδομένο ότι το νομοσχέδιο Ρέπτπα «μας γαμάει τη ζωή και το μέλλον μας», κατέθεσαν πρόταση για αναστολή της απεργίας μεταρρυθμίσεις διάρκειας, η οποία έγινε δεκτή με χειροκροτήματα από μια σημαντική μεριδα εργαζόμενων.

«Εφυγε» ο σύντροφος Γιώργος Μαλάμης

Ασχημα, πολύ άσχημα φεύγει αυτός ο Γενάρης. Την ώρα που κάποιοι από εμάς φεύγαμε για τα Χανιά, για να συνοδεύσουμε τους μετανάστες απεργούς πείνας στην Αθήνα, μάς ήρθε το κακό μαντάτο από τη Θεσσαλονίκη: «έφυγε» ο Γιώργος ο Μαλάμης. 47 χρόνων και δύο μηνών, γαμώτο.

Είναι από τις σπηλές που τα δάχτυλα παγώνουν πάνω στο πληκτρολόγιο. Τι να γράψεις; Κάθε όντωρπος είναι μοναδικός κι αφήνει το δικό του χνάρι στο πέρασμά του από τη γη. Κι ο Γιώργος άφησε, επίσης το δικό του χνάρι. Μόνο που αυτό έμεινε ημιτελές, μετέωρο. Μεστό μεν, αλλά χωρίς να φτάσει στο τέλος εκείνο που ορίζει την κανονική διάρκεια του βιολογικού μας κύκλου.

Τελευταία φορά εμείς οι Αθηναίοι τον είδαμε στο Πάντειο, στην εκδήλωση της Δικτύωσης Αλληλεγγύης στην Πλατεία Ιωαννίνων. Σεμνός και

αθόρυβος, όπως πάντα, με εκείνο το μόνιμο χαμόγελο που έχει στα χελιά, τη χαμηλότονη φωνή και την τεράστια ευγένεια, μας εξήγησε ότι είχε κατέβει για κάποιο ιατρικό σεμινάριο και, φυσικά, πέρασε και από την εκδήλωση.

Ενας ευγενικός άνθρωπος με μια τρυφερή καρδιά, που όμως μπορούσε να μεταμορφωθεί σε λιοντάρι, αν έβλεπε απέναντί του την αδικία. Αυτός ήταν ο Γιώργος. Φτωχόπαιδο, από μικρός στη βιοτάλη, αλλά και από μικρός στο επαναστατικό κίνημα.

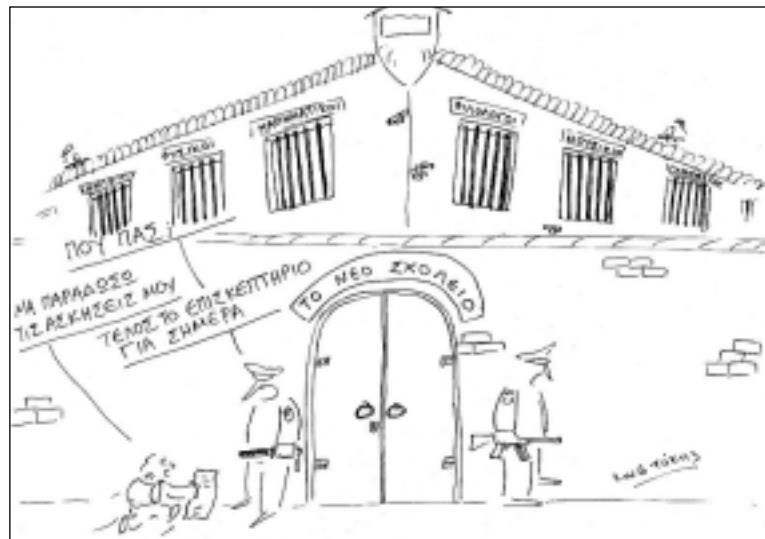
Η ζωή κάνει στροφές, δεν μας τα φέρνει πάντοτε όπως τα θέλουμε, μας οδηγεί πάντοτε στη «πάνω» και πάντοτε στη «κάτω». Απ' αυτό δεν ξέφυγε ούτε ο Γιώργος, όμως ποτέ δεν έχασε τον επαναστατικό του

Το ΑΠΘ προσφέρει γην και ύδωρ στα βρόμικα σχέδια του υπουργείου Παιδείας

Οπως ήταν προδιαγεγραμμένο, η Διαμαντόπουλου ενέτοξε στη γκεμπελική προπαγάνδα της για την επιτυχή διεξαγωγή του «διαλόγου», την κίνηση των πρυτανικών αρχών του ΑΠΘ να συναντηθούν μαζί της και να της καταθέσουν τις θέσεις τους. Τον κίνδυνο αυτό είχαμε επισημάνει από την αρχή, από τη στιγμή που οι πανεπιστημιακές σύγκλητοι συλλήβδην απέρριπταν το «κείμενο διαβούλευσης» του υπουργείου Παιδείας, δηλώνοντας ότι σε καμία περίπτωση αυτό δεν αποτελεί βάση διαλόγου, ενώ από την άλλη όνοιγαν εσωτερική συζήτηση για τις αλλαγές που τα Ιδρύματα επιθυμούν, τα πορίσματα της οποίας θα κοινοποιούσαν με οποιοδήποτε τρόπο. Και άλλα αυτά μάλιστα τη στιγμή που μοναδική αιχμή θα έπρεπε να ήταν το στρατατόρισμα του προσχηματικού διαλόγου του υπουργείου, ο οποίος είχε ένα και μοναδικό οικοπό: να νομιμοποιήσει στα μάτια της «κοινής γνώμης» προειλημμένες αποφάσεις που ενταφιάζουν το δημόσιο Πανεπιστήμιο. Με την ενέργειά του αυτή (να συναντηθεί με τη Διαμαντόπουλου και να καταθέσει τις προτάσεις του για τις θεσμικές αλλαγές στα ΑΕΙ), το πανεπιστημιακό κατεστημένο έδειξε τα όριά του, επιβεβαίωσε το θεσμικό του ρόλο στο καπιταλιστικό σύστημα, απέδειξε ότι το φοιτητικό κίνημα δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να το εμπιστεύεται και να το τοποθετεί μπροστάρη στους διεκδικητικούς του αγώνες.

Η Διαμαντόπουλου άρπαξε την ευκαιρία που της πρόσφεραν στο πιάτο οι πρυτανικές αρχές του ΑΠΘ. Με τη νεκρανάσταση του στημένου «διαλόγου» (που διεξάγεται

έστω με κατ' ιδίαν συναντήσεις και όχι με τον τυπικό τρόπο γύρω από ένα τραπέζι όπου κάθονται όλοι οι πρόθυμοι συνδαιτιμόνες του συστήματος) ξαναέδωσε νομιμοφάνεια στα βρόμικα σχέδια της κυβέρνησης και του υπουργείου Παιδείας. «Θεωρώ πολύ σημαντικό το κείμενο θέσεων του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου και εξαιρετικά σημαντικό για τη χώρα και για το μέλλον της, ότι ο διάλογος για την Ανώτατη Εκπαίδευση μπαίνει στην ουσία του, δηλαδή σε πραγματικές προτάσεις που μπορούν να μας βοηθήσουν όλους να συναντηθούμε εκεί πρέπει, εκεί που συμφωνούμε... Ο διάλογος συνεχίζεται και μάλιστα τώρα υπάρχει εξαιρετικό ενδιαφέρον, γιατί έχουμε μπει στη φάση των συγκεκριμένων προτάσεων σε όλους τους επιμέρους τομείς, με πολύ ενδιαφέρουσες ιδέες από τα Πανεπιστήμια και από τα Τεχνολογικά Ιδρύματα. Θεωρώ ότι ο Φεβρουάριος θα εξαντληθεί σε αυτό

το διάλογο», δήλωσε χαρακτηριστικά, προσφέροντάς μας επίσης μια επιπλέον ειδήση: τα σχέδια για θεσμοθέτηση και επιβολή των αλλαγών παραπέμπονται σε μακρινότερο μέλλον (τουλάχιστον μετά το Φεβρουάριο), αφού ακόμη παραμένουν ανοιχτά τα μεγάλα μέτωπα των δημόσιων συγκοινωνιών και των λεγόμενων κλειστών επαγγελμάτων και αναμένονται νέα σκληρά μέτρα που ενισχύουν τη συσσωρευμένη -βουβή προς το παρόν- λαϊκή οργή.

Κατά τα άλλα, το κείμενο με τις θέσεις του ΑΠΘ, τάσσεται υπέρ της ενίσχυσης του ρόλου του Πρυτανικού Συμβούλιου και της Συγκλήτου και του ορισμού του Τμήματος ως βασική ακαδημαϊκή μονάδα. Στα σημεία αυτά διαφοροποιείται από το «σχέδιο διαβούλευσης», που επιβάλλει 1) το υπερόγανο του Συμβούλιου Διοίκησης, αποτελούμενο κυρίως από εξωπανεπιστημιακούς, ενώ ο πρύτανης διορίζεται από το Συμβούλιο ύστερα από διεθνή πρό-

σκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος (κοντολογίς, ο πρύτανης μπορεί να είναι καθηγητής και άλλο Πανεπιστήμιου της Ελλάδας ή και του εξωτερικού!) 2) τη Σχολή ως «βασική ακαδημαϊκή μονάδα», ενώ η δημιουργία Τμημάτων γίνεται δυνητική (αφού οι σπουδές γίνονται «σούπτα», μεταφράζονται σε πιστωτικές μονάδες και οι φοιτητές επιλέγουν απομικές διαδρομές).

Μολονότι το ΑΠΘ δηλώνει ότι υπερασπίζεται την ακαδημαϊκή ελευθερία και το δημόσιο χαρακτήρα των ΑΕΙ (προϋπόθεση του οποίου είναι η διασφάλιση της δημόσιας χρηματοδότησης), περιέχει σημεία που δηλώνουν ότι το Πανεπιστήμιο προσεγγίζει τις αντιδραστικές θέσεις του υπουργείου, όσον αφορά στοιχεία δηλωτικά του μοντέλου επιχειρηματικής λειτουργίας, τα οποία σε σημαντικό βαθμό προωθούνται ήδη από τα πανεπιστημιακά ιδρύματα (π.χ. μπήνες πανεπιστημιακών, ειδικά στις λεγόμενες παραγωγικές σχολές, με τις επιχειρήσεις, σύνδεση της έρευνας με αυτές, αναζήτηση πόρων μέσω της έρευνας κατ' εντολή των καπιταλιστικών επιχειρήσεων, περιορισμός των δαπανών για τη φοιτητική μέριμνα -στίση, στέγαση, συγγράμματα, προγράμματα σπουδών που καλλιεργούν ασφυκτικό κλίμα σχολείου και όχι ιδρύματος μέσα στο οποίο αναπτύσσεται παράλληλα με τη διδασκαλία και η διακίνηση των ιδεών, η ελευθερία, η πολιτικοποίηση των νέων, κ.λπ.). Τέτοια χαρακτηριστικά σημεία είναι οι αναφορές για: «αξιολόγηση του ακαδημαϊκού έργου», «σύνδεση του Πανεπιστήμιου με τις ανάγκες της κοινωνίας και της οικονομίας», «σύνδεση της

έρευνας με την κοινωνία, τους κοινωνικούς εταίρους και την πολιτεία», «ανάπτυξη ιδίων πόρων και εξασφάλιση νέων εσόδων», «χρήση νέων οικονομικών εργαλείων ανάπτυξης με έμφαση στις πράσινες δράσεις», «αυτοτελή διεύθυνση της φοιτητικής μέριμνας με ουσιαστικές αρμοδιότητες σε κάθε ΑΕΙ», σύνταξη εσωτερικών κανονισμών, κ.λπ.

Το ΑΠΘ συντάσσεται με το σύνολο του αστισμού, που επιθυμεί το χτύπημα της ιστορικά διαμορφωμένης τάσης της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση, προτείνοντας εισαγωγικές εξετάσεις και κλειστό αριθμό εισακτέων που θα προσδιορίζεται από τα ίδια τα Πανεπιστήμια. Με τρόπο υποκριτικό υπογραμμίζει από τη μια ότι «λήγει το καθεστώς των συμβασιούχων (π.χ. 407/80)», ενώ από την άλλη αποδέχεται νέο καθεστώς δουλείας, εισάγοντας το θεσμό του «Επισκέπτη Καθηγητή» ή του «Ειδικού Διάδασκοντα!

Κόκκινη κλωστή που διατρέχει όλες τις προτάσεις του ΑΠΘ και δηλώνει την ταύτιση του πανεπιστημιακού του κατεστημένου με τις σημερινές κεντρικές επιλογές του καπιταλιστικού συστήματος είναι το παρακάτω απόσπασμα, που αποτελεί και την κορωνίδα του κειμένου που κατέθεσε στην υπουργό Παιδείας: «Το Πανεπιστήμιο, όπως όλοι οι θεσμικοί φορείς, πρέπει να προσαρμόζεται στις κοινωνικές και οικονομικές αλλαγές, προκειμένου να ανταποκρίνεται με επιτυχία στον εκπαιδευτικό και ερευνητικό του ρόλο».

Γιούλα Γκεσούλη

Προπαγάνδα και γελοιότητα

Τελικά, η προπαγάνδα από τη γελοιότητα μπορεί να χωρίζονται μόνο από μια πολύ λεπτή γραμμή. Υπάρχουν κάποιοι αστοί πολιτικοί που έχουν τόση μυωπία που αδυνατούν να δουν αυτή τη γραμμή. Τον τίτλο του πρωταθλητή διεκδικεί επάξια ο Χρυσοχοΐδης.

«Η εντυπωσιακή αύξηση των εξαγωγών κατά 37,9% το μήνα Νοέμβριο αποδεικνύει πως στη χώρα υπάρχουν δυναμικές επιχειρήσεις οι οποίες, ακόμη και σε δυσμενείς για την οικονομία συνθήκες, τολμούν και δείχνουν το δρόμο για την έξοδο από την κρίση», δήλωσε την περασμένη Τετάρτη, απ' αφορμή κάποια στοιχεία της ΕλΣτατ.

Πόσες ήταν αυτές οι περιβόλτες εξαγωγές; Μόλις 14,36 δισ. ευρώ για το εντεκάμηνο του 2010, έναντι 13,4 δισ. ευρώ το 2009. Μιλάμε, δηλαδή, για αστεία ποσά, που αν συγκριθούν με τα 32,66 δισ. των εισαγωγών, μιας δίνουν μια πληρέστερη εικόνα του ψωραλέου ελληνικού καπιταλισμού. Απτόντος, όμως, ο Χρυσοχοΐδης συνεχίζει: «Αυτή την Ελλάδα πρέπει να ενισχύσουμε, την Ελλάδα της εξωστρέφειας, του δυναμισμού και των ανοιχτών συνόρων. Με την εθνική στρατηγική για τις εξαγωγές που καταρτίσαμε από κοινού με τους επιχειρηματίες και τις επιμέρους προγράμματα που ήδη υλοποιούμε, το Υπουργείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας στηρίζει και ενισχύει την εξωστρέφεια. Χάρη στην ανοδική πορεία των εξαγωγών και σε συνδυασμό με τις υπόλοιπες πολιτικές που ακολουθούμε για την αναθέμανση της αγοράς, η ελληνική οικονομία μπορεί να επιστρέψει σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, ακόμη και μέχρι το τέλος του 2011!!!»

Κρύβουν την απόπειρα λοβιτούρας

Όλοι θυμούνται το σάλο που έσπασε με την προσπάθεια του Παπακωνσταντίνου να διαγράψει οφειλές προς το Δημόσιο 24 δισ. ευρώ, με διάταξη στο αντεργατικό πολυνομοσχέδιο που ψηφίστηκε τον περασμένο Δεκέμβρη. Ο Παπακωνσταντίνου απέσυρε τη συγκεκριμένη διάταξη επειδή ξεσηκώθηκαν ακόμα και βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, που κατάλαβαν ότι η ίδια η παράταξη τους θα υφίστατο μεγάλο πλήγμα, αν προχωρούσε αυτή η ρύθμιση χωρίς κανείς να μάθει τίνων ήταν τα χρέη που θα διαγράφονταν.

Ολοι θυμούνται, επίσης, ότι απόσυρντας τη διάταξη ο Παπακωνσταντίνου δήλωσε πως θα την ξαναφέρει, αφού πρώτα δημοσιεύσει στο Διαδίκτυο τα ονόματα των οφειλέτων. Αυτό ακόμα δεν έχει γίνει. Κι όχι μόνο δεν έχει

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες έντεκα και τζάμπα φασαρία
Αναζητείται έξοδος απ' την προϊστορία...

Δεν είναι μόνο ο γερμανικές πολεμικές αποζημιώσεις ή το ελληνικό χρέος, σύντροφοι. Υπάρχουν και άλλα ζητήματα χρεών τα οποία δεν βλέπουν το φως της δημοσιότητας και φαίνεται να έχουν καταπλακωθεί από τη Βαριά ρόδα του χρόνου. Εξ όσων γνωρίζουμε οι επίγονοι δεν φαίνεται να κίνησαν τις διαδικασίες, αλλά 5.500 χρυσά φλουριά φαίνεται να έγιναν οριστικά «γαργάρα» από τη Φιλική Εταιρία στον καιρό που οι εταιρίες είναι πια... εχθρικές. Εντάξει, η εν λόγω εταιρία κήρυξε πτώχευση(;) ή εξαγοράστηκε από όμιλο(;) αλλά το ποσό αυτό της το είχε δανείσει στις 3 Φλεβάρη του 1821 η Στόνα, σύζυγος του Γεωργάκη Ολύμπιου και ουδέποτε επιστράφηκε...

Από πού ν' αρχίσεις και πού να πάς; Επειδή κουραζόμαστε να εξηγούμε τόσα πολλά μαζί [αφού ευτυχώς η ζωή δεν μας έδωσε την πολυτέλεια να γίνουμε canoe-Kayakers και γυμνασμένες θεραπαινίδες πλουσίων κοράκων της διεθνούς παρασιτικής σκηνής], παραδέουμε απλά μια δήλωση και σας αφήνουμε να... τραβιέστε μόνοι σας [στο κάτω-κάτω, εμάς δεν μας υπαγορεύουν τι να γράψουμε, είμαστε σε διαφορετικό καθεστώς από άλλους συναδέλφους]. Την έκανε ο ξεχασμένος εκλογικά πια, πάλι ποτέ αντιπρόσωρος της Βουλής Παναγιώτης Σγουρούδης [ισημείωνουμε ότι ανήκει στο Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα για να μην μπερδεύετεί] και σίγουρα δι ψυχαγωγηθείτε αρκούντως. Περιέχει πατρίδα, δρησκεία [για δύο δεν το γνωρίζαν, η Ελλάδα έχει ως πολίτευμα τη χριστιανική δημοκρατία], οικογένεια, δεύτερη οικογένεια [σε σύζευξη με τον ΛαΟΣ] μετά τη διάλυση της πρώτης και πολλά άλλα: «Άς μη βαφτίζουμε –σε πολλές περιπτώσεις– εδνικισμό κάποιες πατριωτικές πράξεις. Σαφώς η στάση που κράτησε ο κ. Μιχαλολιάκος μέσα στο δημοτικό συμβούλιο χαιρετώντας χιτλερικά, είναι απαράδεκτη. Άλλα, όταν κάποιοι ανεξάρτητα της πολιτικής πεποίθησής τους δέουν ορισμένα ζητήματα στο δέμα της λαδρομετανάστευσης, της έλειψης σοδαρού κράτους, δεν είναι εδνικισμός. Εντάξει, εισήλθες στην Ελλάδα, καταγράφεσαι και παρακολουθείσαι καθ' δεν μπορείς να μένεις ασύδοτος. Δεν μπορεί να οδηγούμαστε από μια χριστιανική δημοκρατία να γίνουμε μουσουλμανική. Στο τέλος δα έχουμε πάνω από ενάμισι εκατομμύριο μουσουλμάνους οικονομικούς μετανάστες. Οι οποίοι περνάνε από την Τουρκία κι εκείνη μας κοροϊδεύει λέγοντας ότι πρέπει ν' αποδείξουμε για καδένα που πάμε να επιστρέψουμε, ότι πέρασε από εκεί κι ότι δεν ήρθε από αλλού. Είναι ορισμένα πράγματα που πρέπει να τα δύνεμε με πιο ανοιχτό μάτι και κάποια στιγμή, ένας που σκέφτεται για την πατρίδα μας δεν θα πρέπει για λόγους απαξίωσής του να τον βαφτίζουμε εδνικιστή, ρατσιστή ή ό,τι άλλο! Αλλα, τραλαλα και άλλα τα χείλη των ασεβών...]

«Μα στη δέση του άντρα που τον εκτόπισε η μηχανή, το εργοστάσιο απασχολεί ίσως τρία παιδιά και μια γυναίκα. Και δεν διέπρεπε ο μισθός του άντρα να φτάνει για τα τρία παιδιά και τη μια γυναίκα; Δεν διέπρεπε το κατώτατο όριο του μισθού της εργασίας να φτάνει για να συντηρείται και να αυξάνει το γένος των εργατών; Τι αποδείχουν λοιπόν αυτά τα αγαπητά στους εργοδότες λόγια; Τίποτε άλλο παρά πως τώρα καταναλώνονται τέσσερις φορές περισσότερες εργατικές ζωές για να κερδίζει μια εργατική οικογένεια όσα χρειάζεται για να ζήσει! (Karl Marx – «Μισθωτή εργασία και κεφάλαιο»).

Ανοίγουν τα δίδια, σε λίγο ανοίγει και το τριώδιο, δεν κλείνουμε τα τετράδια και δεν αφήνουμε τις μονωδίες, να πάμε για κάνα καλό χωριδιακό τραγουδάκι;

«Ο βιομήχανος που δημιούργησε κολοσσιαία περιουσία απ' το μόχθο των εργατών που στέρούνται τα πάντα, ήταν ένας τίμιος κύριος. Ο βουλευτής και ο υπουργός, με τα χέρια τους πάντα ανοιχτά στις δωροδοκίες, ήταν αφοσιωμένοι στο κοινό καλό. Ο αξιωματικός που δοκίμασε ένα νέο τύπο όπλου πάνω σε εφτάχρονα παιδιά, έκανε το καθήκον του και μπροστά στο κοινοβούλιο ο πρωθυπουργός του έδωσε συγχαρητήρια! Κάθε τι που έβλεπα με εξέγειρε και το μυαλό μου στράφηκε προς την κριτική της υπάρχουσας κοινωνικής οργάνωσης. Τέτοιες κριτικές έχουν γίνει πολλές φορές, για να τις επαναλάβω. Αρκεί να πω πως έγινα εχθρός μιας κοινωνίας που έκρινα ότι είναι εγκληματική» [από την απολογία του Emile Henry πριν δώδεκα δεκαετίες].

Μπορεί να πέρασε στα «ψιλά» αλλά εμένα και την Πίπη Φακίδομή που έχουμε καλή όραση μάς εντυπωσίασε το «αυτή τη στιγμή» στη δήλωση του εκπρόσωπου του ελληνικού υπουργείου Εξωτερικών Γρηγόρη Δελαβέκουρα: «Η Αλβανία δεν πρέπει τη στιγμή αυτή να διοιδιθήσει σε φαινόμενα βίας από όπου κι αν πρέχονται». Θα περιμένουμε...

Κοκκινοσκουφίτσα

Προδότες με πατέντα (1)

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

όπως δήλωσε στη διμερή συνάντηση των υπουργών Εξωτερικών (Κορέι - Λίβνι) σε ξενοδοχείο της Δυτικής Ιερουσαλήμ, στις 30 Ιουνίου 2008. Αυτό θα γίνοταν πρώτη από όλα με την ένταξη όλων των εποικισμών γύρω από την Ιερουσαλήμ στο κράτος του Ισραήλ (εκτός από έναν), όπως είχε προτείνει ο υπουργός Εξωτερικών της Π.Α. και πρώτην πρωθυπουργό, Αχμέντ Κορέι, στην τριμερή συνάντηση της 15ης Ιουνίου του 2008, που είχε με τους υπουργούς Εξωτερικών των ΗΠΑ (Κοντολίζα Ράις) και του Ισραήλ (Τζίπι Λίβνι). Ο Κορέι ήταν σαφής: «Η τελευταία πρόταση θα βοηθούσε στην διαδικασία ανταλλαγής (σ.σ. εδαφών). Προτείναμε το Ισραήλ να ενσωματώσει όλους τους εποικισμούς εκτός από το Τζαμπτάλ Αμπού Γκνέιμ (Χαρ Χόμα). Είναι η πρώτη φορά στην ιστορία που κάνουμε τέτοια πρόταση. Αρνηθήκαμε να το κάνουμε στο Κάμπτ Ντείβιντ».

Οπως επισημαίνει το Αλ Τζαζίρα, οι εποικισμοί που θα εντάσσονται στο Ισραήλ έχουν πληθυσμό 120.000 εποίκους! Ενώ ο Χαρ Χόμα, που δεν θα εντασσόταν στο Ισραήλ, έχει 20.000 εποίκους. Εκτός όμως από τους εποικισμούς, κομβικό ζήτημα είναι ο ελεγχός του Χαράμ Αλ Σαρίφ, του όρους δηλαδή που βρίσκεται το τέμενος του Αλ Ακσα. Περιοχή που αποτελεί ιστορικό πεδίο της σύγκρουσης των Παλαιστίνων με τους Σιωνιστές (ας μην ξεχνάμε ότι από εκεί έκινησε η δεύτερη Ιντιφάντα, όταν ο Αριέλ Σαρόν επισκέφτηκε την περιοχή των Σεπτέμβρη του 2000).

280 συναντήσεις έγιναν την περίοδο των ειρηνευτικών διαπραγματεύσεων της Ανάπολις (Νοέμβρης 2007- Δεκέμβρης 2008). Και μόνο αυτός ο αριθμός δείχνει πόσο σημαντικό είναι το ζήτημα αυτό. Οι Σιωνιστές, από το Μάη κιόλας του 2008 (συνάντηση 29/5/2008), είχαν διαμηνύσει ότι δεν πρόκειται να κάνουν υποχωρίσεις. Ο επικεφαλής των ειρηνευτικών διαπραγματεύσεων Ούντι Ντείκελ το είχε δηλώσει ξεκάθαρα: «Από το 2000, κάτι συνέβη και μέσα σε αυτά τα 8 χρόνια δεν είμαστε στο ίδιο σημείο εκκίνησης. Ξεκινήσατε έναν τρομοκρατικό πόλεμο εναντίον μας και δημιουργήσαμε γεγονότα στο έδαφος. Αυτή είναι η πραγματικότητα που ζούμε στην ημέρα, επομένως δε μπορώ να πάω πίσω στο Κάμπτ Ντείβιντ. Οι περισσότερες άλλαξαν σημαντικά από τότε... Η Μέση Ανατολή έχει αλλάξει».

Ποια ήταν η στάση των παλαιστίνων διαπραγματεύσεων; Εκτός από την ενσωμάτωση

εποικισμών στην Ιερουσαλήμ, άφησαν ανοιχτό το ζήτημα του ελέγχου του Χαράμ Αλ Σαρίφ, το οποίο σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο περιλαμβανόταν αποκλειστικά στα παλαιοιστικά εδάφη, πρόγμα που ούτε ο Αραφάτ διαπραγματεύτηκε ποτέ. Ο Ερεκάτ άφησε να εννοηθεί ότι η πρόταση του τότε πρωθυπουργού του Ισραήλ Εχούντ Ολμέρτ, για «διεθνοποίηση» του ζητήματος με τη διαμεσολάβηση των ΗΠΑ, της Αιγύπτου, της Σαουδικής Αραβίας και της Ιορδανίας (χωρίς όμως οι προτάσεις των χωρών αυτών να έχουν δεσμευτικό χαρακτήρα), θα μπορούσε να γίνει αποδεκτή. Αφησε δηλαδή ανοιχτό το παραθυράκι παραπέρα υποχωρήσεων σε επόμενη φάση.

Παλαιοιστινιακό ψευδοκράτος

Για το πώς έβλεπαν όλοι αυτού ένα μελοντικό παλαιοιστινιακό κράτος αξίζει τον κόπο να διαβάσετε τα παρακάτω αποσπάσματα από το διάλογο που είχαν οι τρεις υπουργοί Εξωτερικών στη συνάντηση της 15ης Ιουνίου του 2008, που αναφέρομε παραπάνω:

«Αμπού Αλά (Αχμέντ Κορέι): Αυτό που χρειαζόμαστε είναι ένα κράτος ικανό να παρέχει ασφάλεια στους πολίτες του και να ελέγχει τα σύνορα και τον εναέριο χώρο του. Καταλαβαίνουμε την ιστορική ανησυχία και ευαισθησία για ασφάλεια, αλλά δεν θα πρέπει να πρέπει να το κοινό μας συμφέρον. Στο μεταξύ, δεν αντιμετωπίζετε εξωτερικές απειλές δεν θα προέλθουν από την Ιορδανία, αλλά από την Παλαιοιστίνη. Καταλαβαίνω την αξιοπρέπειά σας, αλλά θα πρέπει αφού υπογραφεί η ειρηνευτική συμφωνία με μια ειρηνευτική συμφωνία. Η επιλογή θα είναι ότι ο στρατός θα είναι εκεί... Πιθανές απειλές δεν θα προέλθουν από την Ιορδανία, αλλά από την Παλαιοιστίνη. Καταλαβαίνω την αξιοπρέπειά σας, αλλά θα πρέπει αφού υπογραφεί η ειρηνευτική συμφωνία με μια ειρηνευτική συμφωνία. Η επιλογή

Αντιμετωπίζουν τους εργαζόμενους σαν πρόβατα και τους αγώνες σαν μαντρί

Το φυσάνε και δεν κρυώνουν οι του ΠΑΜΕ. Η ΓΣΕΕ αποφάσισε 24ωρη απεργία για τις 23 Φλεβάρη, ακυρώνοντας το δικό τους σχεδιασμό για 24ωρη απεργία στις 10 Φλεβάρη. Αφού, λοιπόν, έλουσαν την ηγεσία της ΓΣΕΕ με τα γνωστά κοσμητικά επίθετα, ανακοίνωσαν ότι «δεν πρόκειται να δώσουμε τη μάχη για μια μέρα μπροστά ή πίσω στην ημερομηνία της απεργίας» και κάλεσαν «τα συνδικάτα που είχαν αποφασίσει απεργία για τις 10 Φλεβάρη να πάρουν αποφάσεις για τις 23 Φλεβάρη και να αξιοποιήσουν το χρόνο που μεσολαβεί για την ακόμα καλύτερη οργάνωση της απεργίας».

Γιατί, όμως, μετέθεσαν την απεργία την οποία υποτίθεται ότι είχαν αποφασίσει εκατοντάδες συνδικάτα; Γιατί δεν έκαναν δυο απεργίες, όπως πέρυσι; Γιατί δεν προσπάθησαν να το παίξουν και πάλι μάγκες, αφού υποστηρίζουν ότι η ΓΣΕΕ δεν εκφράζει τίποτα και πως το ΠΑΜΕ είναι αυτό που καθιδηγεί την εργατική τάξη; Γιατί χρειάζονται τη σφραγίδα της ΓΣΕΕ για μια 24ωρη απεργία;

Είναι φανερό πως παραδέχονται το ναυάγιο της τακτικής που πήγαν να δοκιμάσουν πέρυσι. Τότε που κήρυξαν απεργίες οι οποίες έμεναν στα χαρτιά. Με αποτέλεσμα να ξεσηκωθούν ακόμα και προβεβλημένα συνδικαλιστικά τους στελέχη και ν' ακολουθήσουν διαγραφές. Οπως τίποτα δεν εκφράζει η ΓΣΕΕ, έτσι τίποτα δεν εκφράζουν κι αυτοί. Γ' αυτό και ξεπέφτουν τώρα σε επίπεδα γελοιότητας.

Κατηγορούν τη ΓΣΕΕ ότι

«ΓΣΕΕ μετά από πολλές ημέρες άρνησης και αναβλητικότητας» και «κάτω από την πίεση των 100άδων σωματείων που είχαν αποφασίσει για απεργία», αποφάσισε μια 24ωρη που «δεν αποτελεί το ξεκίνημα μίας νέας κλιμάκωσης των αγώνων», αλλά έχει σαν επιδίωξη «κα λειτουργήσει ως ένας ακόμα ελιγμός εκτόνωσης και αποπροσαντολισμού», ως μία ακόμα απεργία - ντουφεκιά στον αέρα». Ομως, συνεχίζουν, «το ΠΑΜΕ και το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα θα μετατρέψουν σε μπούμεραν την άθλια τακτική τους». Πρόκειται κυριολεκτικά για παραλήρημα. Αφού μπορεί να δώσεις ταξικό προσανατολισμό στην απεργία που κηρύσσει η ΓΣΕΕ και να τη μετατρέψεις σε ξεκίνημα μίας νέας κλιμάκωσης, σημαίνει πως έχεις δύναμη. Τότε γιατί δεν κάνεις τη δικιά σου απεργία; Τι θα κάνεις, δηλαδή, θα συμπαρασύρεις στον ταξικό δρόμο και τους ταλαντεύομένους που περίμεναν το κάλεσμα της ΓΣΕΕ για ν' απεργήσουν; Εδώ ακόμα και τη μέρα της απεργίας κάνεις χωριστή συγκεντρωση, χωρίς καμιά επαφή με την άλλη συγκέντρωση, λες και θα κολλήσουν καμιά αρρώστια τα κομματικά μέλη και οι φίλοι σου, αδιαφορώντας για τον πολλαπλόσιο σύγκο κόσμο που συγκεντρώνεται στη συγκέντρωση που καλεί η ΓΣΕΕ, αλλά δεν είναι της ΓΣΕΕ.

Η ουσία, όμως, δεν βρίσκεται στο ναυάγιο της συνδικαλιστικής του Περισσού. Η ουσία βρίσκεται σ' αυτή καθαυτή την τακτική των αποσπασματικών 24ωρων απεργιών, που ακολουθούν

και η ΓΣΕΕ και το ΠΑΜΕ. Τι είναι να αυτές οι απεργίες; Καθαρά εκτονωτικές ντουφεκιές για την τιμή των όπλων. Χωρίς κανένα σχέδιο, χωρίς να δείχνουν στους εργαζόμενους κανένα δρόμο. Ειρηνικοί περίπατοι, μετά τους πύρινους λόγους των γραφειοκρατών συνδικαλιστών (τους οποίους δεν παρακολουθεί κανένας), που ούτε στο ελάχιστο δεν «πτονάνε» το σύστημα. Μπορεί να αποδυναμώνουν πολιτικά την κυβέρνηση, όμως ακόμα κι αυτό είναι διαχειρίσιμο.

Προσέξτε το κεντρικό σύνθημα που ανακοίνωσε το ΠΑΜΕ: «Συμμετέχω στην απεργία για να δείξω ότι απορρίπτω την πολιτική της κυβέρνησης, της ΕΕ, της τρόικας - Συμμετέχω στα συλλαλητήρια του ΠΑΜΕ γιατί καταδικάζω το ΠΑΣΟΚ και τη ΝΔ, τα κόμματα του ευρωμονόδρομου». Ας αφήσουμε την παρατήρηση πως και οι περισσότεροι που συμμετέχουν στη συγκέντρωση που τύποις καλεί η ΓΣΕΕ δεν έχουν καμιά αντίρρηση να καταδικάσουν το ΠΑΣΟΚ, τη ΝΔ, την ΕΕ, την τρόικα και ας επικεντρωθούμε στην ουσία. Καλούν σε απεργία για να «δείξουν ότι απορρίπτουν την πολιτική κυβέρνησης-ΕΕ-τρόικας». Δηλαδή, καλούν σε απεργία πολιτικής διαμαρτυρίας. Με τι θράσος μιλούν, κατόπιν, για ξεκίνημα νέας κλιμάκωσης; Και πώς θα γίνει αυτή η κλιμάκωση; Πάλι με 24ωρες απεργίες πολιτικής διαμαρτυρίας; Τόσες έγιναν πέρυσι και επειδή χρησιμοποιήθηκαν έτσι απ' όλες τις πλευρές, το μόνο που κατάφεραν ήταν να σπειρίουν

απογοήτευση στους εργαζόμενους, οι οποίοι επιπροσθέτως ζουν και με το πιστόλι της απόλυτης στον κρόταφο.

Και όμως, υπήρχε η δυνατότητα μιας αγωνιστικής ανάτασης. Εστω η ευκαιρία να επιχειρηθεί κάτι τέτοιο. Αναφέρομαστε στην επίθεση που δέχονται οι εργαζόμενοι στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς. Τουλάχιστον στους οδηγούς της ΕΘΕΛ υπάρχει αγωνιστικό κλίμα. Αντί να στηριχτεί αυτό το κλίμα, αντί να εκφραστεί πλατιά αλληλεγγύη σ' αυτούς τους εργαζόμενους, αντί να οργανωθεί μια 24ωρη πολιτική απεργία στηρίζησης αυτού του αγώνα και να χρησιμοποιηθεί ως βάση αντεπίθεσης ενάντια στην ασκούμενη πολιτική, αυτοί έκαναν ότι περνούσε από το χέρι τους για να θάψουν τον αγώνα των εργαζόμενων στα ΜΜΜ, σπέρνοντας και σ' αυτούς απογοήτευση και καλλιεργώντας ένα κλίμα ηπτοπάθειας με το «δεν βγαίνει τίποτα».

(Και) ο Περισσός αντιμετωπίζει τους εργαζόμενους σαν πρόβατα και τις κινητοποιήσεις σαν μαντρί. «Κεφάλαια» μετράνε δύοι τους. Πόσους θα κατασφέρουν να μαντρώσουν στη συγκέντρωσή τους. Ούτε τρέφουν καμιά εμπιστοσύνη στον αγώνα, ούτε ενδιαφέρονται να απαπτυχθούν οιγώνες που θα τους «αισθανθείνη κυβέρνηση» και που θα προσφέρουν μικρές έστω νίκες στο κίνημα. «Κουκιά» μαζεύουν, είτε για τη συνδικαλιστική τους εκπροσώπηση είτε για τις βουλευτικές εκλογές. Ετσι, βοηθούν το σύστημα να τα βγάλει πέρα, λειτουργώντας σαν κοινωνικό αφροτισέρ του.

Θράσος χιλίων πιθήκων

Με το που «έσκασε» ένα δημοσίευμα στην «Ελευθεροτυπία», σχετικό με το σκάνδαλο των διοξινών σε ουγά, κοτόπουλα και χοιρινά από τη Γερμανία, αρέσων εξέδωσε ανακοίνωση στο ΕΦΕΤ. Σαββατιάτικα, μάλιστα! Η ανακοίνωση ξεκίνησε με το... τεράστιο επιχείρημα ότι «ο ΕΦΕΤ διασφορίζει επιπλέον την άριστη συνεργασία του με τους εκπροσώπους του καταναλωτικού κοινού, θεσπίζοντας τον εκλεγμένο εκπρόσωπο των καταναλωτών (Εθνικό Συμβούλιο Καταναλωτών) ως ένα από τα επτά μέλη του Διοικητικού του Συμβουλίου» (να δείτε μια ανακούφιση που οισθανθήκαμε όταν το μάθαμε αυτό) και στη κώνεια δήλωνε, με ύφος που δεν σηκώνει αντίρρηση ότι «ο ΕΦΕΤ ενημερώνει υπευθυνότητα, συνεχώς το κατανα-

λωτικό κοινό μέσω της ιστοσελίδας του» (πριν πάει στο σούπερ μάρκετ η νοικοκυρά, ρίχνει οπωσδήποτε μια ματιά στην ιστοσελίδα του ΕΦΕΤ). Το μεγάλο ψέμα ακολούθησε μετά: «Ο ΕΦΕΤ προχώρησε άμεσα σε σχετικούς προληπτικούς πανελλαδικούς ελέγχους, σε όλο το εύρος της τροφικής αλυσίδας». Ομως, ο πρόεδρος του ΕΦΕΤ ήταν αυτός που δήλωνε πως δεν χρειάζεται να γίνει κανένας έλεγχος, γιατί οι γερμανικές αρχές διαβεβαίωσαν ότι δεν έχουν έρθει μολυσμένα προϊόντα στην Ελλάδα. Μετά, φαίνεται, ύστερα από την εντολή του Λοβέρδου, έκαναν και κάποιους ελέγχους, για να λένε πως κάτι έκαναν. Είκοσι ήταν όλα κι όλα τα δείγματα που πήραν και έστειλαν για έλεγχο.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Τον καιρό αυτό και μέσα στο βαρύ καταχείμωνο, οι καλιάντζαροι συνεχίζουν το πριόνισμα του δέντρου που κρατάει τη γη (μύθος) και οι αντεξουσιαστές της Ιττιποκράτους υπό τον δύοντα ήλιο, άλλο δεν κάνουν από το να συνεχίζουν με πυρετώδεις ρυθμούς το έργο του ξηλώματος του κράτους (μυθιστορία).

Ρωμαϊκά όρια λαμβάνουν χώρα καθημερινά στο Πρατό, με τη συμμετοχή της αφρόκρεμας της ντόπιας και διεθνούς μη διανόησης (μύδια νόησης) και των κολοσσιών think tanks του ενδημικού σοσιαλισμού. Εξέχον δείγμα των think tanks του ενδημικού σοσιαλισμού είναι το φωτισμό της φωτιάς στην ομήρωση της Ρέππης και των tanks φυσικά ο μη χρήζων κατονομασία. Ενα είναι το tank, όπως άλλοτε ένα ήταν το κόμμα. Οσο για τον ενδημικό σοσιαλισμό, αυτός όπως και τα κρι-κρι είναι κάτι που υπάρχει μόνο στην ένδοξη χώρα μας (τους).

Κάτω από το φως των πυρσών -τώρα που έσβησε αυτός της Νέας Δεινοκρατίας- τρόικες και τριανδρίες, εκατόνταρχοι, χλιάρχοι και στρατηγοί-άνεμοι κατά τους αλησμόντους τρισμεγίστους ποιητάς μας, έρχονται σε εξώγαμη συνουσία (έτσι δεν την αναφέρουν τα ακραίφων γελοία πραιτοριανά μεσαιωνικά δελτία του 21ου αιώνα; Άλλθεια, το αντίθετό της ποιο είναι;) με τις θεραπαινίδες που κατοικοεδρεύουν στα ανάκτορα. Ενας με την Υγεία, άλλος με την Ασφάλιση, ακόμα και τρόικα γυναικών αξιωματούχων (τις κατά τρέχει με την ελληνική; Ποιο είναι το θηλυκό αντίστοιχο του «τριανδρίου»;) με την Παιδεία! Μόνο την υφαλοτρυπτίδα δεν τολμάει να πειράξει κανείς, γιατί έρει τι τον περιμένει κι έτσι αφέθηκε μπερδεμένη ανώδυνα ανάμεσα σε βούρτσες και δρούτσες.

KONTRA

Και αν δεν έχουμε λεφτά, θα ποντάρουμε κουμπιά...

Ηαννα Διαμαντοπούλου έχει διακηρύξει σε όλους τους τόνους ότι φιλοδοξεί να γίνει η υπουργός Παιδείας που θα καταργήσει το δημόσιο Πανεπιστήμιο. Δυσκολεύεται όμως να κάνει πράξη τη φιλοδοξία της, αφού την έχουν «φτύσει», για τους δικούς τους λόγους, ακόμη και οι μεγαλοκαθηγητές. Αφού δεν τα κατάφερε με τα Πανεπιστήμια, αποφάσισε να πνίξει τον καημό της και να «συμβιβαστεί» με τη διάλυση του σχολικού αθλητισμού. Πριν μερικές μέρες, το υπουργείο, με την αριθ. 6251/19-01-2011 εγκύρωλι, γνωστοποίησε στα Γραφεία Φυσικής Αγωγής της χώρας ότι «αναστέλλονται όλοι οι προγραμματισμένοι αγώνες των σχολικών πρωταθλημάτων». Η απόφαση αυτή αφορά τα σχολικά πρωταθλήματα σε 14 ομαδικά αθλήματα και τα πρωταθλήματα μεταξύ λυκείων και είναι συνέχεια της περοσινής απόφασης να κοπούν τα αντίστοιχα πρωταθλήματα σε επίπεδο γυμνασίων, για οικονομικούς λόγους.

Στην αρχή του σχολικού έτους, πάλι για οικονομικούς λόγους, η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Παιδείας αποφάσισε να μην προσληφθούν ωρομίσθιοι καθηγητές και να λειτουργήσουν τα αθλητικά σχολεία μόνο με τους μόνιμους, γεγονός που οδήγησε στην αδρανοποίηση των σχολείων. Στη συνέχεια, είχαμε τη δημοσιοποίηση της υπουργικής πρόθεσης για την πλήρη κατάργηση των αθλητικών σχολείων από την επόμενη σχολική χρονιά. Οταν σηκώθηκαν αντιδράσεις, κύκλοι της υπουργού δεν τη διέψευσαν, αλλά προσπάθησαν να την τοποθετήσουν στο τλαίσιο την «δημόσια διαφορούλευση». Σε εκπομπή της NET, η Διαμαντοπούλου δεν κατάφερε να δώσει πειστική απάντηση για την πρόθεση της να διαλύσει το θεσμό των αθλητικών πρωταθλημάτων και να αναστείλει τα πρωταθλήματα που βρίσκονται λίγο πιον την ολοκλήρωσή τους. Από τα Γραφεία Φυσικής Αγωγής της χώρας ζητήθηκε να επανυποβληθούν οι προϋπολογισμοί για τις σχολικές διοργανώσεις, που είχαν κατατεθεί στην αρχή του σχολικού έτους, πιθανόν γιατί στους σχετικούς κωδικούς του υπουργείου Οικονομικών δεν υπάρχουν οι πιστώσεις που απαιτούνται.

Αν η απόφαση δεν παρθεί άμεσα πίσω, θα είναι η πρώτη φορά που η Ελλάδα θα απέχει από τα παγκόσμια σχολικά πρωταθλήματα ποδόσφαιρου στη Βραζιλία και μπάσκετ στην Κίνα. Δεν χρειάζεται να επιχε-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

ρηματο-
λογή-
συμε-
ιδιαίτερα

για να καταλάβει και ο πιο αδύτης, ότι η διάλυση του σχολικού αθλητισμού είναι επιθέση στη ζωή και τα δικαιώματα της νεολαίας. Άλλωστε, εδώ και μια 20ετία ο μαζικός νεολαϊστικός αθλητισμός έχει ανατεθεί στις ομάδες, οι παράγοντες των οποίων έχουν καταστρέψει δεκάδες παιδιά, αρνύμενοι να τους δώσουν το δελτίο

στό χρήμα στα όμεια κρατικά ταμεία, με οποιοδήποτε τρόπο, ακόμη και αν είναι κάτι παραπάνω από σύγουρο ότι η απελευθέρωση των τυχερών παιχνιδιών θα έχει πολύ μεγάλες κοινωνικές επιπτώσεις και θα καταστραφούν οικονομικά και κοινωνικά χιλιάδες άν-

Παπακωνσταντίνου, τύλιξε μου δύο για το σπίτι

τους ή να επιτρέψουν τη μεταγραφή τους σε άλλη ομάδα. Στο υπουργείο Παιδείας, κάποιοι θεωρούν τον ερασιτεχνικό σχολικό αθλητισμό περιττή πολυτελεία και φροντίζουν να τον καταργήσουν.

Σε παλιότερα φύλλα της «Κ» είχαμε αναφερθεί σε πληροφορίες για τη ρύθμιση της αγοράς τυχερών παιχνιδιών (φρουτάκια, ηλεκτρονικά καζίνο κτλ) και τα χρηματικά οφέλη που προσδοκά να έχει η κυβέρνηση. Την περασμένη Τρίτη, πέρασε από το υπουργικό συμβούλιο το σχετικό νομοσχέδιο και πλέον μπορούμε να αναφερόμαστε σε πραγματικά νούμερα. Οι στόχοι που ανακοινώθηκαν από το υπουργείο Οικονομικών είναι η ρύθμιση της αγοράς με βάση τη διαφορά του δημόσιου συμφέροντος, την προσαρμογή των εθνικών διατάξεων στην κοινωνική νομοθεσία και το κυριότερο τη διασφάλιση και την εισπράξη εσόδων για το κράτος από τη ρυθμιζόμενη λειτουργία της αγοράς.

Δεν υπάρχει βεβαίως λογικός άνθρωπος που να πιστεύει ότι υπάρχει υπηρεσία του ελληνικού κράτους ικανή να ελέγξει τους 30.000 «κουλοχέρηδες» που θα διασκορπιστούν στα καφενεία σε κάθε γωνιά της χώρας και τα 50 ιντερνετικά καζίνο, άρα οι διακηρύξεις περί ρύθμισης αγοράς και δημόσιου συμφέροντος είναι απλά και μόνο φλυαρές. Η ουσία βρίσκεται στην ανάγκη να μπει ζε-

θρωποί. Σύμφωνα με τους πιο μετριοπαθείς υπολογισμούς, η αγορά του παράνομου τζόγου στη χώρα ξεπερνά τα 4 δισ. ευρώ σε επήσια βάση και αυτό είναι που ενδιαφέρει την κυβέρνηση. Σε 1,3 δισ. ευρώ υπολογίζονται τα κρατικά έσοδα μέχρι το τέλος του 2012 από τους «κουλοχέρηδες» και εφόσον στρώσει η δουλειά θα υπάρχουν έσοδα 200 εκατομμύρια ευρώ επησίως από τα τελή λειτουργίας των τυχερών παιχνιδιών και περίπου 400 εκατομμύρια ευρώ από τα ποσοστά που θα έχει το κράτος από το τζίρο και τη φορολογία των κερδών των παιχτών.

Μπορεί κάποιος να αναρωτηθεί πώς είναι δυνατόν σε μια περίοδο σκληρής οικονομικής κρίσης, να προσδοκά το κράτος έσοδα από τους «κουλοχέρηδες». Δυστυχώς, η ιστορική εμπειρία δείχνει ότι το εμπόριο ελτίδας και η λογική «να μου κάτσει να πιάσω την καλή» ευημερούν σε τέτοιες περιστάσεις. Μια μεγάλη μεριδα του λαού δε βλέπει άλλη λύση και «επενδύει» τις ελπίδες στο τζόγο, με καταστροφικά συνήθησαν αποτελέσματα. Πριν μερικά χρόνια, βρέθηκα στη Βαρκελώνη, μια πόλη, που εκτός των άλλων αποτελεί τη χαρά του Τζαγαδόρου. Διαφόρων ειδών λοταρίες (λαχεία), «φρουτάκια», «κουλοχέρηδες» σε ακροβατία και πάντοτε. Σχεδόν κάθε μαγαζί εστιάσης είχε και 1-2 μηχανήματα τζόγου στην είσοδο. Είδα, λοιπόν, ανθρώπους κάθε

θρωπού. Σύμφωνα με τους πιο μετριοπαθείς υπολογισμούς, η αγορά του παράνομου τζόγου στη χώρα ξεπερνά τα 4 δισ. ευρώ σε επήσια βάση και αυτή να είναι η ομάδα εκτός στόχων σε πρωταθλήματα και κύπελλο και κατά συνέπεια οι μεταγραφές θεωρήθηκαν πολυτελεία. Αγωνιστικά, λοιπόν, δεν έχουμε εξελίξει, όσον αφορά όμως το διοικητικό κομμάτι κάτι αρχίζει να κινείται από την πλευρά της οικογένειας Βαρδινογιάνη. Την περασμένη βδομάδα είχαμε συνέπεια σε ραδιοφωνικό σταθμό του πρώην προέδρου της πράσινης ΠΑΕ Αργύρη Μήτσου, ο οποίος συνέδεσε την απώλεια του πρωταθλήματος του 2008 με την εμφάνιση της ΠΕΚ τον Γενάρη του 2008 και τον αποπροσαντολισμό της ομάδας από τις διοικητικές αντεγκλήσεις και κατηγόρησης εμμέσως πληγ σαφώς την επόμενη διοίκηση (φωτογραφίζει Πατέρα και Βγενόπουλο), ότι αντί να ενισχύσει με δυο-τρεις παίχτες την ομάδα του 2008, που έχασε τον τίτλο στις λεπτομέρειες, ξόδεψε δεκάδες εκατομμύρια για μεταγραφές χωρίς όπως αποδείχθηκε από τη ζωή, να πάσσουν τόπο. Οσον αφορά το θέμα της «επόμενης μέρας», που απασχολεί τους φίλους του Μήτσου ήταν κατηγορηματικός: «Αν ήμουν Βαρδινογιάνης, δεν θα γύριζα». Η εκτίμηση της στήλης είναι ότι η φράση του Μήτσου σε απλά ελληνικά μεταφράζεται: «Άν με παρακαλέσετε, θα σας κάνω το χατίρι». Δηλαδή, από την πλευρά Βαρδινογιάνης οι μηχανήματα τζόγου στην είσοδο.

Αυτή ακριβώς η τελευταία παράμετρος απουσιάζει από τη θεώρηση του τούρκου σκηνοθέτη, έτσι που η ενδιαφέρουσα, κατά τα άλλα, ματιά του στα πράγματα να μοιάζει ρομαντική και ανεδαφική. Γιατί η νοσταλγία και η ενδοσκόπηση έχουν την αξία τους, αλλά θα πρέπει πρωτίστως να καταλαβαίνουμε ότι είναι το καπιταλιστικό σύστημα που αναγκάζει τον σημερινό άνθρωπο να ζει με έκκεντρο τρόπο την ύπαρξή του και όχι οι μεγαλουπόλεις και η απομάκρυνση από την αθωάτητα της παράδοσης.

■ ΣΕΜΙΧ ΚΑΠΛΑΝΟΓΛΟΥ Το αυγό

Αυτή είναι η πρώτη ταινία της «τριλογίας του Γιουσούφ», η οποίας το τελευταίο μέρος, «Το μελι», ειδαμε πρόσφατα στην Ελλάδα. Το δεύτερο μέρος με τον τίτλο «Γάλα» είχε κάνει πρεμιέρα το 2008.

Ο Καπτλάνογλου είναι είναι εμφανώς ένας προικισμένος σκηνοθέτης. Λιτά, αφαιρετικά, με φιλοσοφική διάθεση και μεγάλες σιωπές χειρίζεται τη σχέση του ανθρώπου με το χρόνο, τη φύση και τον εαυτό του. Ολόκληρη αυτή η τριλογία αποτελεί ένα εσωτερικό ταξίδι που αναζητά την αυθεντικότητα των πραγμάτων και το νόημα της ύπαρξης. Στο «Αυγό», ένας ποιητής επιστρέφει από την Κωνσταντινούπολη στη γενέτειρά του με αφορμή το θάνατο της μητέρας του, και συνειδητοποιεί τους δεσμούς του με τον τόπο, τους ανθρώπους και τις συνήθειές τους.

Ωστόσο, αυτή είναι μια μόνο πλευρά –συνήθως η πιο μεταφυσική– της εσωτερικής ανασκαφής που οι άνθρωποι επιχειρούν αναζητώντας τον αληθινό εαυτό τους. Συνήθως, παρασύρονται τόσο πολύ από τη δίνη της αδυσπητήτης τους που

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Αλληλεγγύη στους μετανάστες απεργούς πείνας (*hic Rhodus, hic saltus*).

Όλος ο εσμός κατά της απεργίας πείνας

Τα ποιήματα εκτονώνουν/ οι εποχές μαντρώνουν./ Ανισα σπρώχνονται οι ζωές/ στα σιδερένια κάγκελα./ Και αίμα θα βρέξει/ και πλήθος μέγα θα διακορεύσει τις οδούς./ Μηχανή θανάτου/ τη λογική/ σιμώνει./ (Το χρόνο με τη γυναίκα του/ την ιστορία/ ν' αρπάζουμε).

Κατσέλη, κάτσε φρόνιμα, γιατί η πείνα-ζόρι...

Ε, λοιπόν, δεν είμαστε «σιωπηλές ψυχές»

Δίκη υπόθεσης ΣΠΦ: ΔΕΝ θα τους εξοντώσετε!

What you reap is what roars already

Το κρορράτος

- ◆ Κυριακή, 23-1-11, Ριζοσπάστης. Αστικές συγκοινωνίες, γιοκ. Ανακοίνωση για απεργία πείνας μεταναστών ουρτ...
- ◆ «Δεν σας κατηγορούμε για προδοσία και νομοτέλεια» (Α. Παπαρήγα προς κυβέρνηση). Κι άλλο τυχαίο;...
- ◆ Ποιο σύστημα έπαιξε η ΑΕΚ; 0-0-4.
- ◆ Natura να φύγουμε, άπειρη, πεισματάρια και παιχνιδιάρια...

- ◆ Για το πρόβλημα «...μεταναστών και λαθρομεταναστών» γράφει ο κ. Μ. Δρετάκης (Αυγή, 23-1-11).
- ◆ Η α-τιμία (έλλειψη τιμής) της Ε. Παππά (βλ. Αυγή, 23-1-11).
- ◆ Σε όλο το μεγαλείο της η ξεφτίλα της Παλαιστινιακής Αρχής (στον GUARDIAN, 24-1-11) ολίγα περί διαπραγματευτή Σαέμπτ Ερεκάτ (2007).
- ◆ Mi solitude, es una piedra, irrompible – (στον Γ.).

Φυσικά και αποδίδουν
τα κυβερνητικά μέτρα...

σουρεαλισμός...
(ημίθεος και βάλε...).

◆ El Venizelo,
αποικιοκρατία το μπτ...

◆ Άλληλεγγύη
στον Π. Βήχο: να
τους κόψουμε το
βήχα.

◆ Υποτροφικές
(μη) υποτροφίες
ΙΚΥ (Ιδρυμα Κοφί-
ματος Υποτρο-
φιών).

◆ Οι κοινωνικοί
εταίροι, η Κατσέ-

λη και η κοινωνική εταίρα
ΓΣΕΕ...

◆ Ο δαίμονας, ω δαίμον: Special Drawing Rights = Ειδικά δικαιώματα ανάληψης.

◆ «Η δύναμη των κομμουνιστών βρίσκεται στη διαμόρφωση επαναστατικής στρατηγικής» – έμπαινε, πεις τα
όλα,... αλλά ποιος είναι,
ποιος; Γ. Μαρίνος, μέλος του
Πουλου της Κουέ του Περισσού (Ριζοσπάστης, 23-1-11).
Εντάξει, κατανοούμε, κατα-
νοούμε...

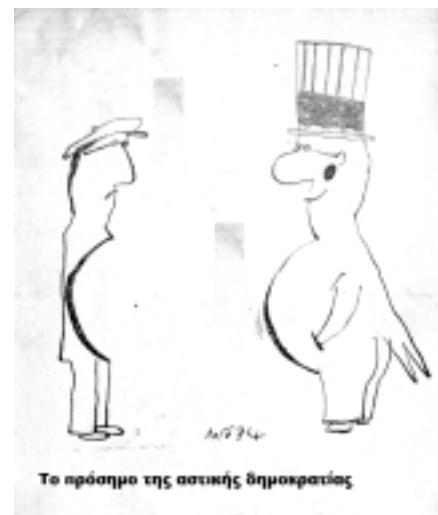
◆ Εξαιρετικοί φίλοι/ καραδο-
κούν/ ήμα σφαλίσεις τα μά-
τια/ επιπτίθενται/, πτωντίθεν.
Πόσο δα/ να τους αντέξεις;
(στον Β.)

Βασιλης

Κ.Α.Π.ική εφημερίδα «ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ» – 20-1-11 (Β. Οικονόμου, Γ. Δημαράς...). Αχ, αυτές οι (φρανερές) σαγάπες καίνε καρδιές...

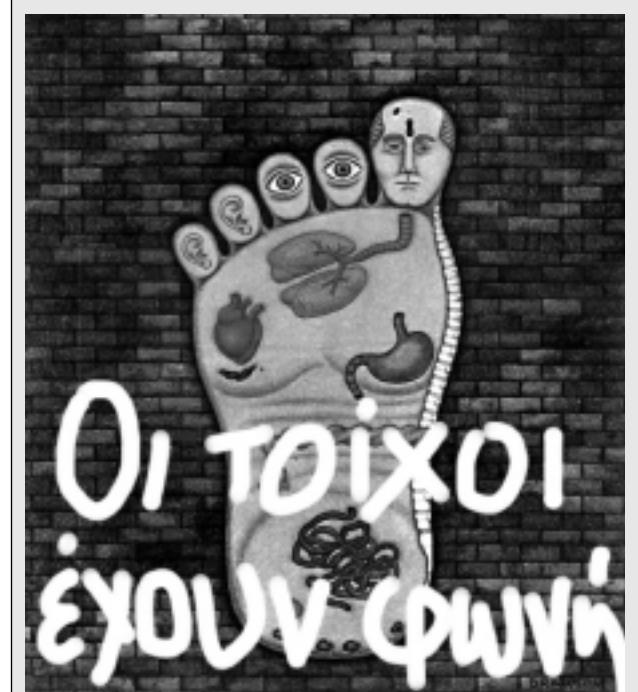
◆ Ε, ρε, γιασούρτι που ήθελες (μεταφορικά) κυρ Μπούκτσιν φιλοσιωνιστή... (βλ. Περιεκτική Δημοκρατία, τ. 22, 2010).

◆ Κουφ' μι, μπείμπι: «Το ΚΚΕ... αντιπαρατίθεται σε παρεκκλίσεις από τις αρχές του μαρξισμού-λενινισμού και τις νομοτέλειες της σοσιαλιστικής οικοδόμησης, διατήρωντας ταυτόχρονα διμερείς σχέσεις με κομμουνιστικά κόμματα με τα οποία έχει διαφορετικές προσεγγίσεις. Στη βάση αυτή το ΚΚΕ, ενώ συνεχίζει να διαπρεπεί διμερείς σχέσεις με το ΚΚ Κίνας, παρακολουθεί συστηματικά, διαμορφώνει τις δικές του εκτιμήσεις, τις θέτει ανοικτά στο ΚΚΚ και δημόσια. Οπως είναι γνωστό, ήδη από το 17ο συνέδριο του (2005), το ΚΚΕ επισήμανε την επέκταση των καπιταλιστικών σχέσεων στην Κίνα» (ΚΟΜΕΠ, τ.6, 2010) – Πολύ

Το πρόσημο της ποστικής δημοκρατίας

ματικές σκηνές χορού και αρκετό σασπένς. Εν ονόματι του ανταγωνισμού των ηρωίδων του, ο Αρονόφσκι υπερβαίνει τα δριά της πραγματικότητας χρησιμοποιώντας τον παραλογισμό, τη διαστροφικότητα και την παράνοια, με τρόπο γοητευτικό μεν, που δεν τπείθει δε, αναπολύωντας την εποχή των «Κόκκινων παπουτσιών», ανεπίκαιρα και μεγαλοποιημένα. Ελένη Σταματίου

◆ Επαναδιαπραγμάτευση του χρέους – Εξω το ΔΝΤ – ΚΟΕ (αφίσα)

Τι να πρωτοσχολιάσεις σ' αυτή την αφίσα; Το ότι μια οργάνωση που αυτοπροσδιορίζεται ως κομμουνιστική ζητά επαναδιαπραγμάτευση και όχι διαγραφή του κρατικού χρέους; Το ότι στρώνει κι αυτή το δρόμο σ' αυτό που πρόκειται να γίνει (την επαναδιαπραγμάτευση του χρέους); Το ότι βρίσκεται πίσω ακόμα και από μικροσκοπικούς οικονομολόγους που προτείνουν να κηρυχτεί το χρέος «εποχής» και να μη πληρωθεί; Ή μήπως να σχολιάσουμε το ότι ευσχήμως από το «έξω» απουσιάζει η ΕΕ και μπαίνει μόνο το ΔΝΤ; Το παρχίδι του «καλού» και του «κακού» με τους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς. Ε, βέβαια, για να κάνεις συμμαχία με τον Αλαβάνο πρέπει να βάλεις νερό στο κρασί σου. Ακόμα και σε θέματα που κάποτε τα ονόμαζες «θέματα αρχών». Η επιλογή, όμως, δεν είναι του Αλαβάνου, αλλά δική σου.

◆ Το ζωνάρι θα το σφίξουμε στον λαιμό σας καθάρματα – Α (σύνθημα)

Ουδείς (σήγουρα όχι εμείς) μπορεί να διαφωνήσει με το σύνθημα. Μόνο που όταν κάνεις σύνθημα το θυμικό σου, έστω και με πολιτικό υπόβαθρο, δεν προσφέρεις και τίποτα. Περισσότερο εκτονώνεις την οργή σου, παρά προτείνεις μια πολιτική τακτική, έστω και επιμέρους. Η εργοζόμενη κοινωνία, όμως, έχει ανάγκη από προτάσεις επί της τακτικής και όχι από εκκλήσεις που τις σκέφτεται και η ίδια (όλοι θα ήθελαν να σφίξουν το ζωνάρι στο λαιμό εκείνων που τους καλούν να σφίξουν το ζωνάρι), αλλά έρει ότι δεν μπορεί (τουλάχιστον επί του παρόντος) να τις πραγματοποιήσει.

◆ Νικάει η πάλη; Ρώτα τον Μπεν Αλι – Β*Δ (σύνθημα)

Δεν ξέρουμε μια σημαίνει η υπογραφή, τα συγχαρητήρια, όμως, για το εύστοχο του συνθήματος οφελούμε να τα δώσουμε. Η πάλη νικάει και το διώξιμο του Μπεν Αλι, αλλά και η επιμονή του λαού της Τυνησίας να εκδιωχτούν και τα υπολείμματα του δικτατορικού του καθεστώτος αποτελούν την καλύτερη απόδειξη.

◆ Οταν ο λαός βρίσκεται μπροστά στον κίνδυνο της τυραννίας διαλέγει ή τις αλυσίδες ή τα όπλα «Δεκέμβρης 1944» - Λευτεριά στους ένοπλους αντάρτες και στους διώκμενους της υπόθεσης Χαλανδρίου – Α (πανό στην Κεφαλλονιά)

Την πρόθεση την αντιλαμβανόμαστε. Και η αναφορά στο γνωστό σύνθημα του ΕΑΜ, που ήταν γραμμένο στο πανό της τεράστιας διαδήλωσης στις 4 Δεκέμβρη του 1944 θετική είναι, ειδικά όταν προέρχεται από τον αναρχικό χώρο. Αποτελεί φόρο τιμής στην ΕΑΜική αντίσταση, πην οποία άλλα κομμάτια αυτού του χώρου λοιδορούν. Ομως, κάπου χάνεται το μέτρο. Δεν μπορείς να συγκρίνεις διαφορετικές εποχές, διαφορετικά κινήματα, διαφορετικές πολιτικές τακτικές, αλλά και διαφορετικές σχέσεις με την κοινωνία. Το 1940-44, αλλά και το 1946-49 είχαμε λαϊκές εξεγέρσεις, υπό την καθοδήγηση των κομμουνιστών. Είχαμε μαζικά αντάρτικα. Τα αντάρτικα πόλης από τη μεταπολίτευση μέχρι σήμερα δεν είχαν μαζικό χαρακτήρα. Άλλο ένοπλη προπαγάνδα, άλλο ένοπλη επανάσταση.

4μηνη Οικονομική Εξόρμηση

ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 2010

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ
ΕΞΟΡΜΗΣΗ
ΓΙΑ ΤΗ
ΣΤΗΡΙΞΗ ΤΗΣ
«ΚΟΝΤΡΑΣ»

50,00 ευρώ

Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

■ Υεμένη Διαδηλώσεις ενάντια στο καθεστώς

Ο άνεμος της λαϊκής εξέγερσης στην Τυνησία έχει φτάσει μέχρι την Υεμένη και απειλεί το θρόνο του επί 32 χρόνια πρόδρου της χώρας Αλί Αμπτουλάχ Σάλεχ. Στις 22 Ιανουαρίου, χιλιάδες φοιτητές, ακτιβιστές και αντιπολιτεύμενες πολιτικές ομάδες διαδήλωσαν στο χώρο του πανεπιστημίου της πρωτεύουσας Σανά, με κεντρικό σύνθημα την παραίτηση του Αλί Σάλεχ. Η αστυνομία διέλυσε τη διαδήλωση, χρησιμοποιώντας δακρυγόνα και συνέλαβε 30 διαδηλωτές, παρόλο που δεν πραγματοποιήθηκε στους δρόμους της πρωτεύουσας, αλλά στο χώρο του πανεπιστημίου.

Πορεία διαμαρτυρίας πραγματοποιήθηκε την ίδια μέρα και στο λιμάνι του Αντεν στο νότο της χώρας, με βασικό σύνθημα την παραίτηση του Αλί Σάλεχ και τα γνωστά συνθήματα για απόσχιση της νότιας Υεμένης. Η αστυνομία άνοιξε πυρ κατά των διαδηλωτών, τραυματίζοντας 3, και συνέλαβε 22 κατά τη διάρκεια σφοδρών συγκρούσεων. Μια μέρα νωρίτερα, πραγματοποιήθηκαν ανάλογες διαδηλώσεις σε τέσσερις πόλεις της νότιας επαρχίας Lahj, τις οποίες διέλυσε ο στρατός ανοίγοντας πυρ κατά των διαδηλωτών, με αποτέλεσμα το θάνατο μιας γυναίκας.

Νέες, πολύ μαζικότερες διαδηλώσεις πραγματοποιήθηκαν και στις 27 Ιανουαρίου στη Σανά. Δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν σε τέσσερα σημεία της πόλης, ανάφεσα στα οποία και το πανεπιστήμιο, απαιτώντας την παραίτηση της κυβέρνησης Αλί Σάλεχ και μέτρα για την αντιμετώπιση της φτώχειας, της ανεργίας και της διαφθοράς.

Η Υεμένη είναι η πιο φτωχή αραβική χώρα, με 18 εκατομμύρια περίπου πληθυσμό, με μεγάλη ανεργία, κυρίως στη νεολαία, και το μισό πληθυσμό να ζει με λιγότερο από 2 δολάρια την ημέρα. Το καθεστώς του Αλί Σάλεχ, που είναι βουτηγμένο μέχρι το λαιμό στη διαφθορά, έχει αναπτύξει στενή συνεργασία με τις ΗΠΑ στον αποκαλούμενο «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας», λόγω της στρατηγικής θέσης της χώρας στο νότο της Αραβικής Χερσονήσου. Επίσης, στη χώρα υπάρχει ισχυρό ιολαμικό κίνημα και έντονο αντιαμερικανό αίσθημα, ενώ στο βορρά υπάρχει ισχυρό αυτονομιστικό κίνημα των Huthi και στο νότο αντίστοιχο αποσιωπιστικό κίνημα. Συνεπώς, η υποβόσκουσα κοινωνική έκρηξη στη χώρα και η ενδεχόμενη ανατροπή του πολιτικού σκηνικού απειλούν να δημιουργήσουν σοβαρό πρόβλημα στην πολιτική και στη στρατηγική του Λευκού Οίκου στη περιοχή.

Στις 26 Ιανουαρίου, το υπουργείο Εσωτερικών απαγόρευσε όλες τις δημόσιες συγκεντρώσεις και απειλήσεις με συλλήψεις και ποινικές διώξεις όποιον υποκινεί ή συμμετέχει σε διαδηλώσεις. Παράλληλα, αναπτύχθηκαν ισχυρές δυνάμεις της αστυνομίας και θωρακισμένα οχήματα σε όλες τις περιοχές του Καΐρου, όπου υπήρχε πιθανότητα να συγκεντρωθούν διαδηλωτές. Παρόλαυτά, χιλιάδες διαδηλωτές, αφρηφώντας τις απειλές, κατέβηκαν σε διάφορα σημεία στο κέντρο του Καΐρου το απόγευμα της 26ης Ιανουαρίου και η αστυνομία επιδόθηκε σε συνεχή και ανελέητη καταδίωξή τους, χρησιμοποιώντας, εκτός από τα χημικά, τα δακρυγόνα και τις υπόλοιπες γνωστές μεθόδους, κομμάτια τοιμέντου που έσπαζε από τους δρόμους και τα εκτόξευε εναντίον των διαδηλωτών, σύμφωνα με ρεπορτάζ του «Αλ Τζαζίρα».

Χιλιάδες διαδηλωτές (5.000 σύμφωνα με κυβερνητική ανακοίνωση) παρέμειναν στην πλατεία Ταρχίρ μέχρι αργά το βράδυ, με σκοπό να παραμείνουν όλη τη νύχτα. Ομως κατά τις 11.00 τη νύχτα, η αστυνομία, χρησιμοποιώντας χημικά, δακρυγόνα γκλομπτς και αντλίες νερού κατάφερε να τους διαλύσει.

Ο απολογισμός είναι τρεις νεκροί διαδηλωτές από πλαστικές σφαίρες στο Σουεζ, και ένας νεκρός αστυνομικός από χτύπημα με πέτρα στο κεφάλι στο Καΐρο, ενώ, σύμφωνα με ανακοίνωση του υπουργείου Εσωτερικών, κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων τραυματίστηκαν 18 αξιωματικοί και 85 άντρες της αστυνομίας καθώς και 250 διαδηλωτές και συνελήφθηκαν 200 διαδηλωτές.

Την ίδια μέρα, εκαποντάδες διαδηλωτές στην πόλη Σουεζ συγκεντρώθηκαν έξω από το νεκροτομείο, όπου βρισκόταν η σορός ενός νεκρού διαδηλωτή, και στη συνέχεια επιτέθηκαν στα γραφεία του κυβερνητικού κόμματος και πυρπόλησαν ένα κυβερνητικό κτίριο. Οι διαδηλώσεις συνεχίστηκαν στην πόλη και την επόμενη μέρα, 27 Ιανουαρίου, και οι διαδηλωτές πυρπόλησαν ένα αστυνομικό τμήμα. Αργότερα συγκεντρώθηκαν έξω από ένα άλλο τμήμα απαιτώντας την απελευθέρωση των κρατούμενων διαδηλωτών. Νέες διαδηλώσεις πραγματοποιήθηκαν και στο Καΐρο τις πρωινές ώρες της 27ης Ιανουαρίου, ενώ αναμένεται να πάρει ακόμη μεγαλύτερες διαστάσεις το κίνημα

ενάντια στο καθεστώς Μουμπάρακ με την επιστροφή στις 28 Ιανουαρίου στην Αίγυπτο από τη Βιέννη, όπου ζει, του Μοχάμεντ Ελ Μπαραντέ, νομπελίστα και πρώην επικεφαλής της επιτροπής του ΟΗΕ για τα πυρηνικά όπλα, πολιτικού αντίπαλου του Μουμπάρακ και πιθανού υποψήφιου για την προεδρία. Ο Ελ Μπαραντέ δήλωσε ότι επιστρέφει για να πάρει μέρος στις κινητοποιήσεις.

Μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, έχει γίνει γνωστό ότι οι νεκροί έχουν φτάσει τους 6 και οι συλληφθέντες στους 1.200.

Είναι βέβαιο ότι οι εξελίξεις αυτές έχουν προκαλέσει σοκ στο καθεστώς Μουμπάρακ και συνεπάγεται ανησυχίες στο Λευκό Οίκο. Η Αίγυπτος είναι η μεγαλύτερη αραβική χώρα, με 80 εκατομμύρια πληθυσμό, από τα οποία το 60% είναι κάτω των 30 χρόνων, με το 40% των πληθυσμού να ζει με λιγότερο από 2 δολάρια την ημέρα, το ένα τρίτο να είναι αναλφάβητοι και την ανεργία στα ύψη.

Στις συνθήκες αυτές και με τον αέρα που πνέει από τη λαϊκή εξέγερση στην Τυνησία, δεν μπορεί να προβλέψει κανείς τις εξελίξεις στο επόμενο διάστημα.

Ωστόσο, είναι νωρίς να εκτιμήσει κανείς αν οι μεγάλες διαδηλώσεις της 25ης Ιανουαρίου αποτελούν την αρχή του τέλους για το καθεστώς Μουμπάρακ, που βρίσκεται στην εξουσία 30 χρόνια. Γιατί είναι

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μιακατέλου 1 και Εργατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. Ανησ 24 - Αιγαλεο

